

AZI SE ÎMPLINESC 107 ANI DE LA

UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE - EVENIMENT CRUCIAL ÎN ISTORIA POPORULUI NOSTRU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6870

Luni 24 ianuarie 1966

6 PAGINI - 30 BANI

24 IANUARIE

Tudor ARGHEZI

Prin cîte emoții n-a trecut poporul românesc despărțit pînă atunci, prin politica și silniciile marilor puteri (mari prin teritorii) și puternice (militărește)!

Pe cînd Europa se chibzua cum și cît avea să admită un nou stat național, Românii, inteligenți și subtili, au găsit formula originală, alegînd în același timp un același Domnitor în Muntenia și Moldova. Un singur om, o singură persoană, vădită personalitate, într-o mină cu un principat și într-alta cu colălal, le-a ridicat pe inimă, le-a strîns laolaltă într-o îmbrățișare și nicio dușmănie nu le-a mai putut dezbină, România de azi și de tîdeana.

La violența vrăjmașilor Unirii s-ar putea spune că a participat și timpul meteorologic, ziua de 24 ianuarie căzînd în mijlocul iernii. Dar de s-ar fi împotrivit toate puterile Iadului să zăcească hora poporului nostru, Românii ar fi strîns să joace la urletele crivățului dușmănos oamenii de zăpadă, Ceahlăul, Caraimanul și Negoiul să joace din tălpile lor de piatră căsătoria lui Făt-frumos cu Cosinzeana din codrii slăvitului Ștefan, biritorul cu sulița și văpaia al șarpelui cu cîteva capete urite, tăbărit peste însuflețirile și singele nostru.

Prin geamătul poporului sfîșiat și crucificat în marele lui trecut de răbdare și chinuri, izbînda Unirii încă proaspătă și azi în cugete, aduce aceeași emoție care ne zguduie și pe noi, strănepoții de atîtea ori ai marilor bărbați, simbolizați de un colonel, Alexandru Ion Cuza, de cărturarul Kogălniceanu și tovarășii lor de luptă, de opintire grandioasă și de biruinți.

N-avem atîtea flori în grădinile de pe Olt, Argeș, Bistrița și Siret, cîte ne trebuie, în 24 ianuarie altarele mormintelor marilor viteji, altare în care bate lumina de aur a soarelui nostru, aprins de-a pururi de flacăra nouă a bărbaților de azi, aleși de frumoasele ursitoare pentru bucuriile tuturor.

Otopeni 1966.

Marele, nepieritorul sentiment al poporului

Zaharia STANCU

O sală de clasă, modestă, cu pereții coșcoviți și ștrîmbi, dar care atunci mi se părea a fi uriașă, pentru că alții mai încăpătoare încă nu văzusem. Bănci multe, vechi, uzate, îngheșute unele într-altele. În colț, soba de finichea care lumega. Pereții erau acoperiți de hărți și tablouri. Fereștele răsăriți spălate păreau totdeauna vinete. Dincolo de ele se înfîșeala la nesfîșit cerul și sub cer, căzînd parcă pe brînci, zăcea satul cenușiu, de bordie și de colibe. În apropierea ușii, caledra, — adică o măsuță de brad în sertarul căreia se afla închis catalogul, și un scaun simplu, ca de circumă. Pe măsuță se odihnea mîlădoasa nua de prun cu care nu o dată ni se măsurase palmele și spinările și la care ne uitam cu spaimă... Atîră viscoale. Venisem la școală prin viscol. Aveam mîinile și picioarele ude. Pe cînd ne suflam în pumni să ne mai încălzim, intra învățătorul, se scutura zgomotos de zăpadă, își alina paltonul și pălăria în cuier și pe urmă... Pe urmă ne ridicam în picioare.

— Copiii! Voi știți ce zi este astăzi?
— Știm, domnule profesor.
— Mai veneau clișva săleni de prin vecini. Nu aveau locuri în bănci. Se zgrîbeleau și ei cum puteau pe lângă pereți. Învățătorul devenea solenn:

— Copii! Așa cum știți, astăzi e 24 ianuarie... La 24 ianuarie...

În fiecare iarnă era „24 ianuarie” și de fiecare dată, la 24 ianuarie, învățătorul nostru evoca, cu glasul tremurat de emoție, mărul act istoric al Unirii Principatelor Române. Ascultam noi, școlarii, și odăile cu noi ascultau și cei clișva bărbați ciuclii pe lângă ziduri cu coșoacele sînoase pe spinare și cu căciuliile în mîni. Învățătorul rostea de obicei multe nume dar nu înțeam minte decît cîteva: Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Dimitrie Bolintineanu... Evocarea se isprăvea cu cîntarea în cor:

Hai să dăm mîna cu mîna
Cei cu inima română...

Pe atunci, prin 1911—1912, adică la numai clișva ani de la cîmplilele răscoală din 1907, eram mulți cu „inimă română” prin părțile acelea ale țării, dar „mîna cu mîna”, oricîtă bunăvoință am fi avut noi, nu puteam da. Pentru că „inimă română” aveau și moșierii, aveau și arendașii, aveau și logofeții moșierilor ori ai arendașilor, și tot „inimă română” aveau și jandarmii și judecătorii, subprefecții și prefecții... Niciodată aceștia nu dădeau mîna cu noi sau cu părinții noștri. Totuși cîntecul scris cu o jumătate de veac mai înainte de Vasile Alecsandri ne îndemna:

Hai să dăm mîna cu mîna
Cei cu inima română...

Noi cîntam cîntecul iar părinții noștri ne euzeau cîntînd, li se încălzea inima și-l cîntau și ei odăile cu

noi. După cîntec, părinții plecau la ale lor, noi rămîneam cu învățătorul și treceam la lecții.

La amiază, așezați în jurul mesei, vorbeam de „serbarea de la școală”. Și iarăși se rosteau, mai tare sau mai încet, cîteva nume: Alexandru Ioan Cuza, — domnitorul care împărțise pămînt țăranilor și legiuisse că în fiecare sat să se ridice o școală primară, — Mihail Kogălniceanu, ministrul domnitorului Cuza, poezii Vasile Alecsandri și Dimitrie Bolintineanu, care înflăcăraseră poporul cu cîntecul lor despre unire, și Moș Ion Roată, țăranul pe care Ion Creangă îl zugrăvisse în pagini nemuritoare.

— La mai cîtește-ne o dată „Moș Ion Roată și Unirea”.

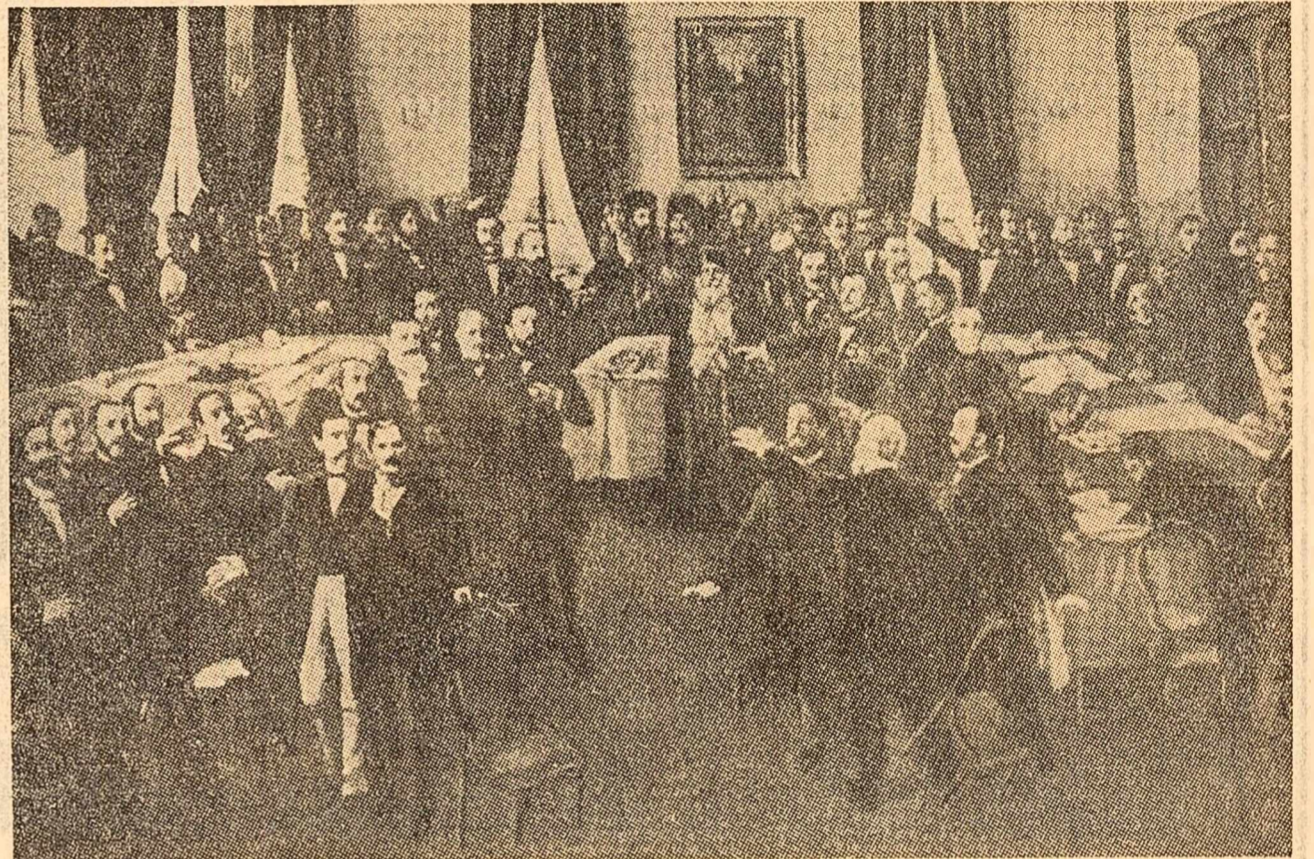
Cîteam o dată și încă o dată „Moș Ion Roată și Unirea”. Ne mîndream cu el de parcă ne-ar fi fost tuturor bunici.

Pe perețele dinspre răsărit al odăii în care trăiam se afla agățată în cui o icoană, — icoana Sfîntului Gheorghe care ucidea balaurul și alături de icoană, înrămată, strălucia o litografie colorată care-l înfățișa pe Alexandru Ioan Cuza și Elena Doamna. Alte podoabe în casa noastră nu mai aveau.

În toate casele țăranilor de pe lungă, îngusta și săraca Vale a Călmășului se aflau puse la loc de cinste icoana Sfîntului Gheorghe și litografia colorată care-l înfățișa, fi-năr și frumos, alături de gingașa lui soție, pe Alexandru Ioan Cuza. Pentru noi toți, Sfîntul Gheorghe era simbolul luptei împotriva asuprii și asupritorilor, iar Cuza Vodă... Cuza Vodă nu putea fi uitat de lumea satelor. Contribuise — și nu cu puțin — la Unirea țărilor surori, a Țării Românești cu Moldova, împărțise pămînt moșieresc și minăstiresc țăranilor, întemeiasc școli pentru copiii satelor, înființase o armată cu care urma, peste puțin ani, să cîștigăm independența... Dar cîte nu făcuse Cuza Vodă pentru popor! Faptelor reale legenda le adăugase multe altele, imaginare. Realitatea era că poporul nu uită Unirea și nu-l uită nici pe omul care, în ochii lui, simboliza mai mult decît oricare altul Unirea, — pe Alexandru Ioan Cuza. De fapt, poporul n-a uitat nici una din marile fapte ale înaintașilor și n-a uitat nici figurile mărele ale zburcimatei lui existențe.

Cercînd cu atenție și cu pricepere documentele trecutului, mulți istorici au spus că Dacia a fost visul de secol al poporului român. Lucrul e firesc. Așa cum se știe, poporul român s-a încheșat din romani și dacă în primul mileniu al erei noastre chiar pe teritoriul pe care îl stăpînim astăzi. Românii nu au venit în țara lor din nici o parte. Ei s-au născut, odăile cu limba lor, aici. Împrejurările istorice de mai firziu nu i-au îngăduit poporului român să-și alcătuiască un singur stat național. O parte din romani — cei din Transilvania — au

(Continuare în pag. a II-a)

THEODOR AMAN

Proclamarea Unirii

DINAMICA PERFORMANTELOR

• La nivelul celor mai reușite realizări contemporane • Factorul hotărîtor — întărirea activității de concepție • Masele plastice înlocuiesc metalul • Un imperativ: scurtarea duratei de asimilare a noilor produse.

Precizia, finețea, înalta specializare sînt caracteristici ale producției și produselor fabricii noastre. Concluziile este exemplul balantei etalon de 2 kg capacitate. Dacă spunem că este sensibilă la greutatea unui fir de păr, e prea puțin. Este de ajuns ca ușa încăperii în care ea funcționează să fie deschisă și balanța etalon să sune de nevoizitate. Dar acest aparat nu este decît unul dintre produsele reprezentative ale uzinei. Balanța etalon i se adaugă o întreagă suită de alte aparate de măsură și control necesare celor mai diverse ramuri ale economiei naționale. În ultimii ani, numărul sortimentelor fabricale de uzina noastră a crescut de peste 7 ori; s-au asimilat 40 noi aparate de măsură și au fost modernizate alte 36. Performanțele lor tehnico-economice au marcat o dinamică ascendentă, multe dintre ele situîndu-se la nivelul celor mai reușite produse similare din țări cu o veche tradiție în acest domeniu.

Cred că nu greșesc dacă afirm că fabricarea unor asemenea aparate sensibile presupune o muncă de bijutier. Dar aceasta nu prezintă totul. Factorul hotărîtor care a permis realizarea de produse de un înalt nivel tehnic și calitativ l-a constituit îmbunătățirea continuă a muncii de concepție, a activității serviciilor constructor-șef și tehnolog-șef. Noi am plecat de la premisa că altă calitate cit și caracteristicile tehnice ale produselor se hotărăsc începînd de la proiectare. Iată pentru ce am pus și punem un accent deosebit pe întărirea serviciilor de concepție, în aceste compartimente lucrînd în prezent peste jumătate din numărul inginerilor uzinei. O asemenea concentrare de cadre bine pregătite în domeniul creației tehnice influențează deosebit de favorabil întreaga activitate de asimilare a noilor aparate și de modernizare a celor aflate în producția curentă. Din practica noastră se desprinde însă în acest sens o concluzie: nu-i totul să concentrez în serviciile de concepție cele mai bune cadre, important este să știi să folosești această capacitate de creație într-un mod cit mai eficient, pentru ca fiecare inginer să-și aducă contribuția la realizarea unor obiective precise, pentru ca munca lui să se materializeze în îmbunătățirea nivelului tehnic și calitativ al produselor.

Eforturile cadrelor ingineresti în domeniul modernizării aparatelor din producția curentă — acțiune care se va amplifica în acest an — sînt îndreptate în cîteva direcții principale. Este vorba de îmbunătățirea soluțiilor con-

structive, care să confere produselor caracteristici tehnico-funcționale ridicate, de folosirea pe scară mai largă a maselor plastice, de perfecționarea procesului tehnologic. La noi în uzină s-a încetățenit regula de a nu se moderniza un produs sau un lot de produse decît dacă s-au pus la punct documentația tehnică, desenele de execuție carte, cele mai mici amănunțite ale procesului tehnologic adecvat. De fiecare dată, am urmărit să mergem cu modernizarea produselor pînă la capăt, nu ne-am mulțumit cu jumătăți de măsură.

Alexandru POCOL
directorul întreprinderii „Balanta”-Sibiu

(Continuare în pag. a V-a)

NOTE DE DRUM DIN R.P. MONGOLĂ

SECOLE ÎN DECENII

„Aici n-a fost nimic”

Ajuns în Mongolia, călătorul străin se obișnuiește din prima zi cu o expresie frecvent auzită: „Aici n-a fost nimic”. Însoțit de un coleg ziarist, am colindat într-o zi prin Ulan Bator. La fereștele blocurilor se văd perdele multicolore, vase cu muscate.

— E complexul de blocuri al celor 50.000, mi se explică (adică al celor 50.000 metri pătrați de spațiu locativ). Odiioară „aici n-a fost nimic”... Treceam pe lângă Universitatea (are 11 facultăți), pe lângă instituțiile de medicină, economie, pedagogie, pe lângă școli medii (sînt 30). „Aici n-a fost nimic”, auzi mereu vocea colegului. Ajunși la capătul Bulevardului Lenin, ne ridicăm pe o colină. În jur se curăță terenul pentru construirea unuia din

cele 12 microraioane de locuințe prevăzute. Căci cei 120.000 metri pătrați de spațiu locativ nu mai ajung. Numărul populației întrece cifra de 220.000 de oameni. „Din cîteva sute”, completează colegul meu. Nu-l mai întreb cînd erau doar „cîteva sute”. Știu.

Înălțatul muzeului, noi surprize, de astă dată de o natură diferită, ne oferă carpetele și celelalte podoabe lucrate cu măiestrie de mîni mongole. Sublimă rețecă. Sînt zeități suspușenii, ne spune ghidul arătîndu-ne cei doi coloși. — E poca feudală!

Înălțatul muzeului, noi surprize, de astă dată de o natură diferită, ne oferă carpetele și celelalte podoabe lucrate cu măiestrie de mîni mongole. Sublimă rețecă. Sînt zeități suspușenii, ne spune ghidul arătîndu-ne cei doi coloși. — E poca feudală!

Un fragment din vremuri trecute, durat în marmură, safire și smarald, te întîmpină la intrarea în Templul-muzeu din Ulan Bator: de o parte și de alta, doi coloși cu trupuri buhăite și colți apocaliptici. Dai să-ți ferești privirile și descoperi altceva. Picioarele enorme, ca niște buturi, ale venenilor rele, așezate-n tronuri căptușite cu ametist, se sprijină într-o atitudine trufașă pe umerii unor oameni. Al unor oameni cu trupuri și fețe o-

Laurențiu DUȚA
(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN PAGINILE A II-A ȘI A III-A

„Hai să dăm mîna cu mîna Cei cu inimă română”

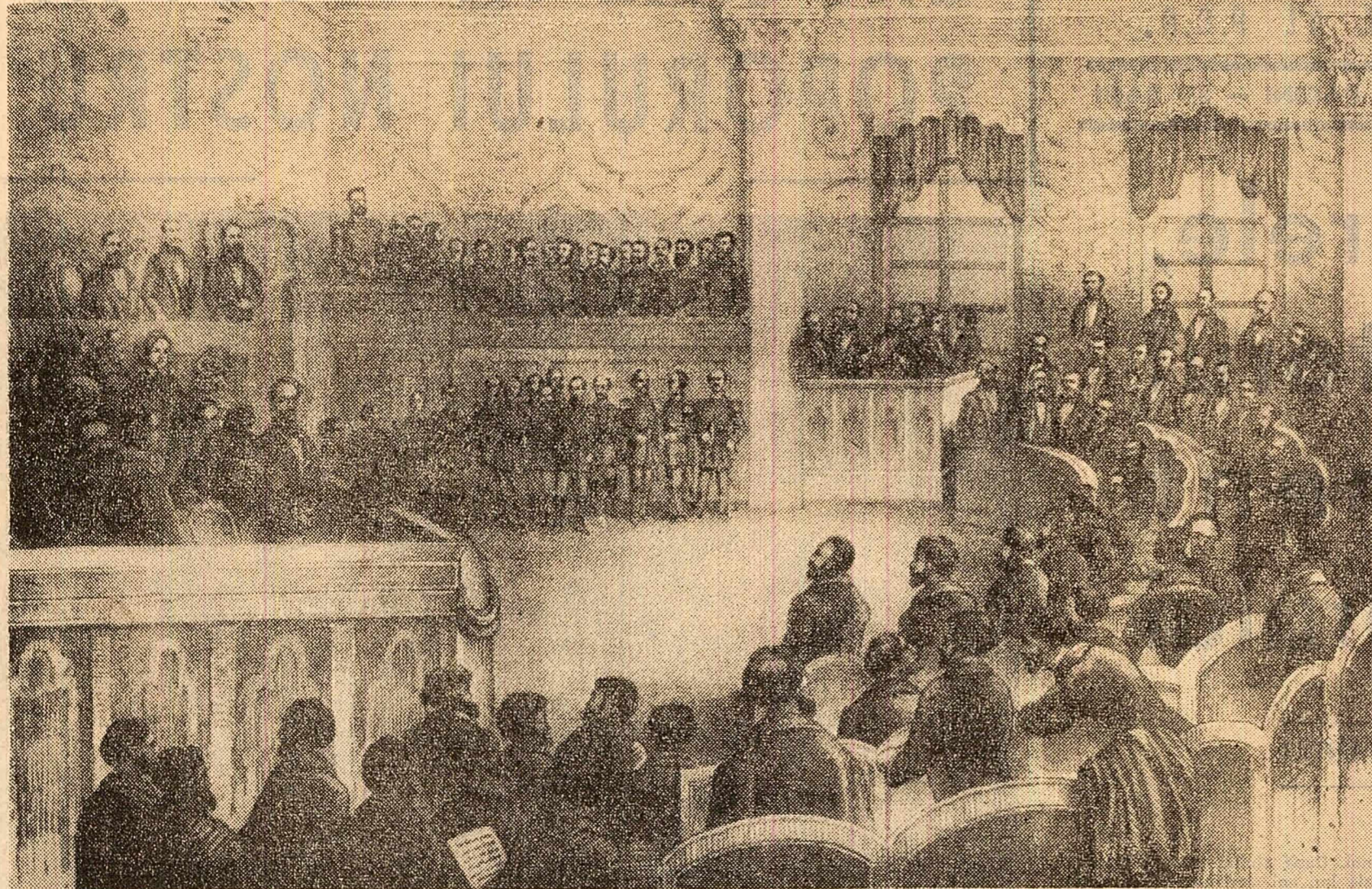
• Insemnătatea Unirii în dezvoltarea economică, socială și politică a României

TRAIAN LUNGU, cercetător principal la Institutul de istorie „Nicolae Iorga” al Academiei

• Fragmente literare și versuri despre Unire de I. L. Caragiale, M. Sadoveanu, Barbu Delavrancea, Dimitrie Bolintineanu, Al. Odobescu, D. Anghel și St. O. Iosif, C. A. Rosetti, N. T. Orașanu.

24
IANUARIE

Hai să dăm mână cu mână

Deschiderea Camerei Naționale din România de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza la 29 februarie 1860

Marele, nepieritorul sentiment al poporului

(Urmare din pag. I)

căzut de timpuriu sub stăpânire străină. Alții au întemeiat Țara Românească și Moldova. Deși trăiau despărțiți în trei mari grupuri și făceau parte din trei state, limba comună, obiceiurile asemănătoare le dădeau românilor conștiința că au același trecut, aceeași obârșie și, fără îndoială, același viitor. Primejdiile pe care le întâmpinaseră erau, așadar, comune. Comune erau și năzuințele lor. Comun avea să fie și viitorul. Pentru același viitor comun pleddu toate interesele românilor: politice, economice, culturale.

Miron Costin scrisese cel dintâi că „Moldovenii, Muntenii și Ardelenii toți de un neam sînt, românesc”. Ideea unității de limbă și de neam își făcea drum în mințile și în inimile românilor de pretutindeni și cerea să se treacă neîntîrziat la Unire. Pe la jumătatea secolului trecut devenise clar pentru toți românii — sau aproape pentru toți românii — că numai unit poporul român putea să-și câștige independența, că numai unit poporul

român putea să meargă pe calea progresului, în rînd cu celelalte popoare înaintate ale lumii, pentru a-și cuceri și el un nume, o faimă și dreptul sfînt de a se bucura, sub soare, de munca lui, de bogățiile lui, de libertatea lui, de fericire.

Împrejurările erau însă destul de vitrege. Transilvania se afla subjugată imperiului habsburgic și scoalerea ei pe cale pașnică sau prin tălșul săbiilor de sub stăpînirea puternicului asupritor de popoare de la Viena nimeni nu culezea a o pune. Țara Românească și Moldova se găseau sub veche suzeranitate turcească. Imperiul otoman era încă înflorit pe trei continente și supușii lui se numărau mai departe cu milioanele, însă forța îi era în vădită și grabită scădere. Era greu să se ajungă la Unire, dar se putea încerca și, lucrîndu-se cu dibăcie și îndrăzneală, chiar izbuti. Unul din cele mai de seamă merite ale celor ce au înfăptuit Unirea a fost acela că ei au ținut seama de realități. Au amînat pentru mai frînză desăvîrșirea unității naționale și au pornit acțiunea pentru unirea celor două Principate de sub suzeranitate

turească, — Țara Românească și Moldova.

Acum 107 ani, la 24 Ianuarie, prin învoia alegere a lui Alexandru Ioan Cuza ca domnitor al Moldovei și al Țării Românești, Unirea Principatelor Române era realizată. Prin Unire statul român modern era întemeiat iar România nouă făcea primii ei pași în lume și mergea, vădit, către independență.

Independența înfrului dar vînjosului lor stat avea să fie cucerită de români cu grozav de mari jertfe de sînge, pe Cîmpille Bulgariei, la 1877. Unirea de acum 107 ani a fost desăvîrșită la 1918.

În fiecare an, la 24 Ianuarie, s-au cîntat ca și în preajma Unirii, ca și la Unire, ca și după Unire, în depărtații ani al copilăriei mela versurile strălucitului bard de la Mircești:

Hai să dăm mîna cu mîna
Cei cu inima română...

Însă abia în anul puterii populare — douăzeci și unu la număr — toți „cei cu inima română” au avut posibilitatea să-și dea cu adevărat mîna.

Unirea Principatelor Române — Țara Românească și Moldova — unire înfăptuită acum 107 ani — nu a fost opera numai a călătorilor care au descoperit în paginile vechilor cronicari date și știri despre trecutul plin de lupte, de suferință și de nădejdi al poporului român, precum și dovezi despre strălucita sa obârșie deco-romană, ci și a poporului, a înfruntului nostru popor.

În epoca Unirii — pe care o socotim una din cele mai mari și mai importante din trecutul nostru — înfruntul popor român și-a dat seama de momentul istoric pe care îl trăia și aproape că n-a rămas om care să nu-și dea contribuția sa prețioasă pentru ca Unirea să devină fapt împlinit. Unitar prin obârșie deco-romană, unitar prin limba și obiceiurile sale, — în ultimele două decenii, sub conducerea înțeleapă a Parîdului său Comunist, poporul român a devenit unitar și din punct de vedere politic. Aceasta face din poporul nostru harnic unul din popoarele cele mai dinamice ale lumii de astăzi, unul din popoarele care urcă tot mai cu spor, treaptă după treaptă, spre isoritele culmi ale comunismului.

INSEMNĂTATEA UNIRII ÎN DEZVOLTAREA ECONOMICĂ, SOCIALĂ ȘI POLITICĂ A ROMÂNIEI

Unirea-aspirație irezistibilă a poporului

Poporul nostru aniversază astăzi unirea celor două Principate — Moldova și Țara Românească, eveniment mare, care a pus temelie României moderne, deschizînd o etapă nouă în viața sa.

Actul de la 24 Ianuarie 1859 a răspuns unei necesități istorice, fiind urmarea evoluției seculare a poporului român, a acelei „lucrări a veacurilor”, cum spunea marele Bălcescu.

Deși, datorită condițiilor istorice specifice, poporul nostru a trăit de-a lungul Evului Mediu în formațiuni statale deosebite — Moldova, Țara Românească și Transilvania — el s-a dezvoltat în mod unitar, ca un singur popor — comunitatea de neam, de limbă și de obiceiuri, legăturile economice, politice și culturale constituind puternice forțe de unire între populația din cele trei țări române.

Conștiința unității de neam și de limbă a poporului român, a continuității sale pe teritoriul locuit de el, și-a găsit o expresie plină de vioare în scrierile unor cărturari români, cum au fost cronicarii Grigore Ureche, Miron Costin, Constantin Cantacuzino, mitropolitul Simion Stefan, marele învățat Dimitrie Cantemir, reprezentanții școlii ardelenice Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior și alții.

În condițiile destrămării relațiilor feudale și începuturilor capitalismului, cînd alături de comunitatea de teritoriu, de limbă și de factură psihică a început să se dezvolte și cealaltă componentă a națiunii — comunitatea de viață economică, în conștiința poporului s-a cristalizat tot mai mult ideea unității naționale.

Încă în 1821 Tudor Vladimirescu scria divanului Țării Românești: „Mai cu dinadins trebuință urmează să aveți corespondență cu dumneavlor boierii moldoveni, ca unii ce sîntem de un neam, de o lege... fiind la un gînd și într-un glas cu Moldova, să putem câștiga deopotrivă dreptățile acestor prințipaturi, ajutîndu-ne unii pe alții”.

patelor a fost amplu argumentată de M. Kogălniceanu în cuvîntarea rostită la 7 octombrie 1857 în Adunarea ad-hoc a Moldovei: „Unirea Principatelor într-un singur stat — spunea el — este firească, legitimă și neapărată, pentru că în Moldova și Valahia sîntem același popor, omogen, identic ca nici unul altul, pentru că avem același început, aceeași nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceeași instituții, același legi și obiceiuri, aceeași temeri și aceeași speranțe, aceeași trebuințe de îndestulare, aceeași hotare de pămînt, aceeași dureri în trecut, același viitor de asigurat și, în sfîrșit, aceeași misiune de împlinit”. Ziarul ieșean „Zimbrul”, în numărul său din 13 Iunie 1856, sublinia că „Unirea Principatelor nu-i o unire de elemente eterogene; ea e o unire de români cu români. Moldovenii și muntenii sînt un singur neam, o singură familie, ei nu sînt nici moldoveni, nici munteni, ci numai români...”. Aproape în același timp, C. A. Rosetti scria în ziarul „Pruncul român” care apărea la București: „Vă întindem mîna, frații moldoveni, în interesul nostru comun vă cerem unirea... Vom alcătui un singur stat, o singură nație, o singură Românie liberă”.

Masele din Transilvania, în adunarea de la Blaj din 1848, prin cunoscutul strigăt: „Noi vrem să ne unim cu țara”, ceruseră și ele unirea cu frații de peste Carpați.

Voința poporului român de a se uni într-un singur stat s-a lovit de împotrivirea persistentă a unii șir de puteri europene care, urmînd să-și asigure sau să-și întărească dominația în această parte a Europei, nu erau interesate în crearea statului național unitar român. Aceasta a contribuit ca separarea politică a țărilor române să se mențină vreme îndelungată. Cînd lupta tot mai hotărîtă a poporului român a făcut din unirea Principatelor o chestiune iminentă, aceeași politică a unor țări europene a ridicat în calea unirii nenumărate piedici și opreliști. Ca în stînga alte rînduri în decursul istoriei sale, poporul român a simțit din plin dureroasele consecințe ale dominației și imixtiunii străine: probleme vitale pentru existența și dezvoltarea sa, asupra cărora el însuși avea a hotărî, erau subiect de intervenție din partea puterilor străine, de multe ori fără ca măcar reprezentanții săi să fie ascultați. Hotărîrea poporului de a-și făuri statul său național unitar s-a dovedit însă mai puternică, învingînd în cele din urmă toate piedicile.

România nu mai întrebă Europa ce trebuie să facă

În istoria noastră națională au înscris pagini glorioase mîile de țărani și locuitori ai orașelor — țîrgoveți, meseriași, lucrători, care prin actele lor „de adevîntare”, în-

truniri și manifestații de stradă, prin dețucarea încercărilor de a falsifica alegerile pentru divanul ad-hoc al Moldovei și apoi prin presiunea exercitată asupra adunării electivă din București pentru a asigura îndoita alegere a lui A. I. Cuza, au știut să transforme unirea într-un fapt împlinit. Relatări ale martorilor oculari ai evenimentelor din acele neuitate zile de 22, 23, 24 Ianuarie 1859 fac să reînvie în fața noastră uriașa manifestație din Dealul Mitropoliei, în care poporul, ca „o mare vie, ale cărei valuri abia se putea mișca, amenința să năvălească pe uși și pe ferestre în Camera ca să-și susție drepturile și principul său”. Consulul francez Bèglard, care se afla în tribuna diplomaților, relatează că „o teoroare cuprinsă un anumit număr de deputați” — iar consulul austriac, Eder, referindu-se la același deputat conservator, arată că ei l-au votat pe Cuza de teama că „nu vor părăsi în viață sala de ședințe dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire”.

Vestea îndoitei alegeri a lui Cuza a străbătut cu iuteala fulgerului întreaga țară. Cîntînd și jucînd pe străzile Bucureștiului „la toate rîspîntiile”, pînă noaptea tirziu, Hora Unirii în sunetul muzicii militare și la lumina torțelor, mulțimea își exprima bucuria și entuziasmul pentru marea victorie.

La numai cîteva zile după 24 Ianuarie 1859, publicistul francez Saint Marc Girardin consemna în „Journal des Débats”: „Trebuie să recunoaștem că această dublă alegere constituie un pas înainte către unirea completă a Principatelor Unite. Este mai ales un protest rîsunător împotriva dezuniții; este o dovadă solemnă a perseverenței românilor în dorința lor națională... Iată, în sfîrșit, că ei acționează singuri, iată că nu mai întrebă Europa: ce trebuie să facem? Ei fac prin ei înșiși, fără să consulte Europa, ceea ce socotesc că trebuie făcut”.

de Traian LUNGU
cercetător principal la Institutul de istorie „Nicolae Iorga” al Academiei

por, care au înțeles cerințele vremii, s-au făcut exponenții năzuințelor poporului, situîndu-se în fruntea luptei pentru realizarea lor.

Actul de naștere a României moderne deschide calea cuceririi independenței

Rezultatul firesc al dezvoltării milenare a poporului nostru, Unirea a marcat un moment important în viața sa, avînd adînci urmări pe plan politic, economic și social.

Insemnătatea deosebită a Unirii decurge în primul rînd din faptul că ea a constituit actul de naștere a României moderne, a pus temelie statului național român, ca stat unitar, centralizat.

Salutînd cu entuziasm și satisfacție unirea, ca o chezie și afirmării și dezvoltării națiunii, masele populare, și în primul rînd spiritele înaintate ale vremii, au văzut în ea un început, continuînd

să militeze, de o parte și de cealaltă a Carpaților, pentru unirea tuturor provinciilor românești. Cărturarul Al. Papiu-Iliarian, subliniînd atracția pe care tînărul stat național o exercita asupra românilor din Transilvania, arăta că aceștia „numai la Principate priveau”. Sentimentele românilor transilvăneni și-au găsit expresie în cuvintele rostit de Timotei Ci-pariu: „Simțul național s-a deșteptat în toată românia. Națiunea română a venit la cunoștința pozițiunii care i se cuvine între națiunile Europei; ea va face toți pașii cuveninți pentru a ocupa această pozițiune cu demnitate.”

„Am început a ne libera patria, am început a ne libera limba. Am început... abia am început, dară nu am terminat; rămîne ca să continuăm și să terminăm”. Procesul de formare a statului național unitar român s-a desăvîrșit în anul 1918.

Militanții unioniști arătasera, încă înainte de 1859, că unirea statului național era indisolubil legată de dobîndirea independenței naționale, că actul unirii ar fi grav stîrbît în conținutul său, dacă crearea statului național nu ar fi însoțită de obținerea deplinei independențe. Tocmai însușirea acestei idei de către masele cele mai largi, o dată cu creșterea forței noului stat creat prin Unirea Principatelor, au determinat o puternică intensificare a mișcării pentru independență.

Lupta de veacuri a poporului român împotriva dominației otomane a fost încununată de succes în 1877, cînd România și-a cucerit independența de stat.

Cucerită prin jertfele de sînge ale poporului, independența națională avea să fie însă tot mai grav stîrbită ulterior prin politica claselor dominante de înfeudare economică și politică a țării față de marile puteri occidentale — capitalul monopolist străin acaparînd poziții tot mai puternice în economia națională spre sfîrșitul secolului al XIX-lea și mai ales după începutul secolului al XX-lea.

După Unire se înfăptuiește reforma agrară de la 1864 care stimulează relațiile de producție capitaliste

Crearea statului național unitar a avut consecințe însemnate asupra vieții economice și sociale din România. În această privință, ca o principială caracteristică se desprinde, în perioada următoare unirii, lărgirea pieței interne, intensificarea schimburilor economice, ceea ce crea condiții pentru dezvoltarea mai rapidă a forțelor de producție și a relațiilor de producție capitaliste.

În calea progresului economico-social al țării se ridica însă o pu-

(Continuare în pag. a V-a)

IN EDITURA POLITICĂ
a apărut:

Nichita Adănilloale
Aron Petric

UNIREA
PRINCIPATELOR
ROMÂNE

— 1859 —

Cortegiul domnitorului Alexandru Ioan Cuza la deschiderea Camerei în 24 Ianuarie 1860 (litografie de Papisoglu)

ANCHETA „SCINTEIA” Exigență și autoexigență

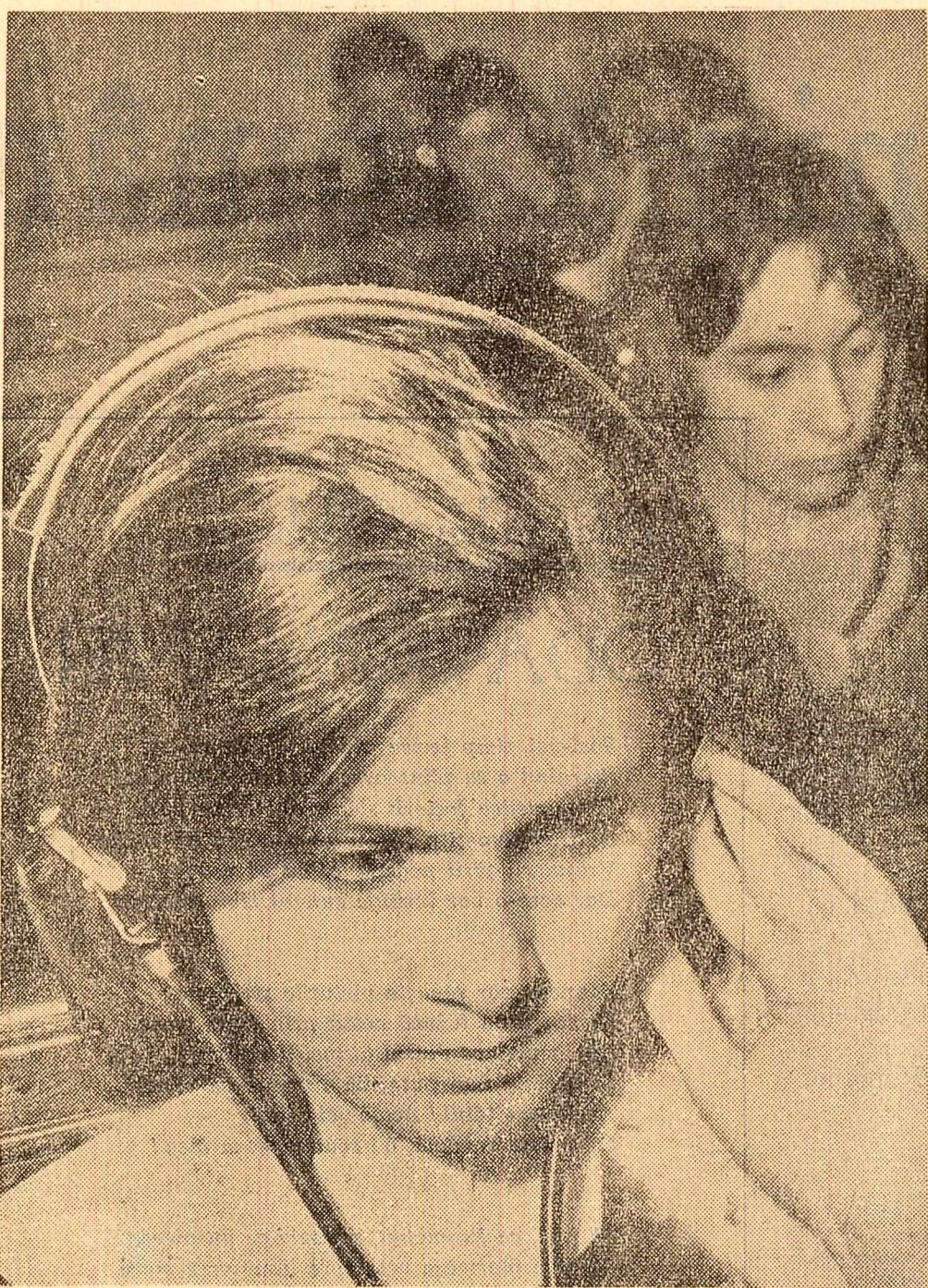
• După prima sesiune de examene la cursurile fără frecvență • „Secretul” succesului constă în studiul individual • La „noroc”, după o lectură în pripă • Propuneri pentru etapa următoare

Actuala organizare a învățării seral și fără frecvență... condiții favorabile... examen se pot da zi?

gindind în rezultatele concrete obținute la lucrările scrise... Aș vrea să remarc de la început, arată prof. ION CIUȚĂ...

ției de resort din Ministerul Învățământului, care ne-a comunicat, între altele: „Cea de-a doua sesiune de examene la învățământul fără frecvență de cultură generală... Rămâne ca forurile locale de învățământ, pe baza analizei rezultatelor înregistrate în prima sesiune...

Florica DINULESCU, Gheorghe CIRȘEA, Ioan VLANGĂ, Gheorghe BALTA.

La secția de muzică a Bibliotecii Centrale de Stat pot fi audiate la cască discuri rare (Foto: M. Andreescu)

Dincolo de rafturile bibliotecii

Există, dincolo de ceea ce se vede în mod obișnuit în rafturi, un „fond de aur” al fiecărei biblioteci. Sînt manuscrisele, cărțile rare, corespondențele prețioase, stampele vechi, sint colecțiile de publicații — uneori unice, în care cercetătorii descoperă fapte extrem de interesante legate de cultură, de istorie. Acest fond sînt conținutul prin noi achiziții de valoare.

Am vizitat două mari biblioteci: cea a Academiei Republicii Socialiste România și Biblioteca Centrală de Stat.

Îată câteva dintre cele mai recente achiziții, sînt în ultima perioadă la cabinetul de manuscrise de la biblioteca Academiei: manuscrisul lui Slavici „Lumea prin care am trecut”, al folcloristului Simion Florea Marin — „Hore și chiuțuri din Bucovina”, mici manuscrise de Blaga, din care atrage atenția cel intitulat „Cum l-am cunoscut pe Gandhi”. Noutățile li se adaugă sute de documente din istoria Transilvaniei (sec. XVIII—XIX inclusiv); aproape 300 se referă la revoluția din 1848. Unele aduc mărturie înedite despre personalitatea lui Avram Iancu și a altor revoluționari români. Biblioteca a intrat în posesia Breveului acordat lui Aurel Vlaicu pentru „o mașină de zburat cu un corp în formă de săgeată” și a unor manuscrise de Goga și Tebreanu, „Incerări în proză ale pictorului Tonitza etc. S-a îmbogățit și fondul de carte românească veche și de carte rară: o lucrare din 1782, de Samuil Micu Clain, după care biblioteca nu avea pînă acum decît o copie fotografică; un incunabul; o serie de cărți tipărite în veacul al XVI-lea, la Veneția, din care amintim „Odărușe Libri Quatuor” de Horatius s.a.

O parte din lucrările achiziționate s-au oprit la cabinetul de muzică al bibliotecii: manuscrise „Concert pentru violoncel și orchestră”, „Sonata pentru pian” de G. Enescu, apoi unele compoziții de Dinu Lipatti — încercări la vîrstă de 5 ani, improvizate la pian și notate de părinți. Și la cabinetul de stampe, achizițiile s-au îmbogățit: acuarele de Th. Aman, desene și acuarele de Tomitza, Ressu, Iser, Pallady, Petrușcu, gravuri, litografii și acuaforte aparținînd unor artiști renumiți ca Franzes Th. A. Steinen, care a făcut și patru ilustrații la poezia „Împăratul și proleptul” de Eminescu. Este oferită și cabinetului numismatic: sigiliul lui N. Bălcescu; o marcă poștală din Moldova anului 1858 de 54 parale care se recomanda singură — poartă cunoscutul cap de bour; apoi un tezaur din sec. XVII — șilinghi suedezi falsificați în monedăria lui Dabija Vodă — descoperit într-un coș de sobor. Un alt tezaur: — dinari și antoniemi — găsiți la Turda. În acest tezaur s-a identificat și o monedă dintr-o emisiune necunoscută pînă acum în lume; este vorba de un dinar datînd din vremea împăratului roman Decimus Caelius Calvinus Balbinus, care a domnit numai cinci luni în anul 238 e.n.

Nu mai puține lucruri interesante se află și la Biblioteca Centrală de Stat. Chiar în cursul săptămînii trecute au intrat în posesia bibliotecii manuscrise de Goga. S-a achiziționat traducerea poemului „Anabasis” de Saint-John Perse poet francez, laureat al Premiului Nobel, făcută de Ion Pillat. Deosebit de interesante sînt și traducerea poeziei „Săracul tineretului” a lui Costache Conachi, făcută de Eminescu, precum și manuscrisul-copie (din secolul XVIII) după lucrarea „Gîlceava înțeleptului cu lumea” de D. Cantemir. La secția de muzică a acestei biblioteci au sosit recent discuri vechi cu melodii interpretate de Caruso, cuplete ale lui C. Tănase și altele.

Sever UTAN

Două noi baleturi originale: „Concertino” și „Nastasia”

Recenta premieră a Teatrului de Operă și Balet cuprinde două baleturi originale: „Concertino” și „Nastasia”. Alături de ele, nu se datorează vreunei înfrîngerii tematiche și nici măcar stilistice; s-a considerat, probabil, că nici unul dintre ele nu poate constitui un spectacol în sine (deși amplasarea dramatică și de durată, a celui de-al doilea infirmă o astfel de opinie). „Concertino pentru pian și orchestră” este, cum singur îl denumesc, „înțelesul născut” compoziciei al lui Dinu Lipatti. Muzica este transparentă, simplă, clară, în maniera vechilor măștri. Caracterul concertant, ce constă în structura și tratarea orolilor în raportul dintre solist și orchestră, poate cu greu trezi în auzul celor imagineri unor acțiuni cu caracter programatic. „Concertino” este, în fond, o muzică nedansată. Maestrul de balet Gelu Matei și-a propus, în transparența coregrafică a acestei lucrări, „protecția, în coordonatele dansului clasic și la modul cel mai general, a citorva stări sufletești... Inocență, mișcare, cochetărie, bucurie”. Teoretic, o astfel de intenție este laudabilă și nu cere neapărat o anecdotică, o acțiune. Dar realizarea nu pune în față a parturii fragmente care nu de-

pășesc caracterul de divertisment. Dificultatea acțiunii coregrafice apare și mai evidentă dacă avem în vedere că elementele muzicale (solo, dialoguri, tutti) nu își au un echivalent în dans; de fapt, puține fi în locul partiturii orice altă muzică... Solistii (Magdalena Popa, Ileana Iliescu, Cristina Hamel, Sergiu Ștefănescu, Amato Cheielescu s.a.) evoluează cu grație, într-un decor simplu și frumos (Paula Brîncoveanu), întocmai ca în tancele coregrafice abundente în genul revuistic și cu care televiziunea își asaltează abonații. Remarcabilă este contribuția pianistică a lui Cornel Gheorghiu, îndepărtare urmăriți de Mihai Brediceanu și orchestra Teatrului de Operă și Balet. „Concertino” de Lipatti este astfel o invitație, neașteptată, la finețe și muzicalitate, în interpretarea muzicii de operă și balet. (Sînt însă de semnalat și unele neomogenități sau decalaje). „Nastasia”, comedia tragică a lui G. M. Zamfirescu, este una dintre cele mai populare piese de teatru din literatura noastră dramatică dintre cele două războaie; ea a inspirat, în vremea din urmă, mai multe creații artistice. Baletul „Nastasia” este una dintre ac-

teia și libretul său urmărește îndeaproape firul acțiunii, conturul și evoluția personajelor lui G. M. Zamfirescu. Libretul lui Oleg Danovski cuprinde elementele unei bune construcții dramatice și, chiar fiind familiarizat cu piesa, următorii cu reacții încordate acțiunea coregrafică. Dar, ca în orice spectacol, nu atîta fabulația încheagă și dă vigoare artistică operei, ci conturarea personajelor, raporturile dintre ele, evoluția lor, modul în care sînt înfățișate scenic. Iar în cazul unui balet, caracterizarea eroilor și situațiilor prin muzică, suportul și punctul de pornire al realizării prin dans, muzica însăși sînt de o extremă importanță. Or, muzica la „Nastasia” nu reușește intratutși să aibă forță expresivă. Am avut impresia că autorul — Cornel Trăilescu, a cărui operă pentru copii „Mata-n încălțat” se bucură de un succes — nu a deșus suficient efort pentru a se ridica deasupra necesității ilustrative, primare, în realizarea baletului. Se simte totuși vremea este determinată de cea scenică și o susține nu ca un element fundamental, generator, ci ca unul de serviciu; sugestive pe care le oferă coregrafia sînt minime, de punctare

a acțiunii, nu de determinare a ei. Cîteva teme se impun totuși (cea care însoțește ideea dragostei dintre Nastasia și Luca), așa cum este de subliniat și îndemnat orchestrația. Dar stilistic, muzica este destul de amestecată, cu influențe insuficient asimilate (Stravinski, De Falla, Jora). Partitura solistului vocal (în scena de la circumiș) reprezintă una din cîmbele naturalismului muzical, e plină de vulgarități. În paranteză fie spus, Unirea Compozitorilor nu a avut prilejul să analizeze lucrarea și să se pronunțe, astfel închinîndu-se la o parte de evenimente și necesare îmbunătățirii. Pentru Danovski — libretist, coregraf, regizor — „Nastasia” este poate expresia cea mai reușită a capacității sale. Baletul are — cu lungimile impuse de subiect — concizie; personajele sînt bine conturate, evoluează firesc, convingător, într-un stil în care dansul, pantomima și mișcarea cu caracter gimnastic se pot alina. Spectacolul se impune prin conținutul său de idei și prin expresivitate sensibilizată privitorului, îl face să participe la drama scenică. Dar și aici sînt unele concesii: în cântările (extrem de multe și spectaculoase, dar care pînă la urmă obosesc),

schematism (eroii apar mai săraci decît în piesă, Vulpașin este prezentat ca o brută cu sentimente nenunțate), o mare doză de naturalism (care provine din mîmarea prea directă a situațiilor și reacțiilor, fără o adîncire, o filtrare, o esențializare artistică). Interpretarea mi se pare însă excelentă. Valentina Massini (Nastasia) este la apogeul evoluției sale și convinge prin forța dramatică a dansului; Petre Clorlea (Vulpașin), cu limitele impuse de concepția regizorală, este un dansator de o rară vigoare; Dan Moise (Luca) se vadește un temperament liric. Ileana Iliescu (Paraschiva), Cristina Hamel (Niculina), Victor Marcu (Ionel) reușesc să creeze tipuri memorabile de machiaj de odinioară. Ansamblul este foarte bine pus la punct. De remarcat, decorul de atmosferă (și care permite și o rapidă schimbare a tablourilor, scurtînd durata spectacolului) și costumele (Olelia Tudoveanu). Mihai Brediceanu și-a însușit o partitură dificilă, cu o dinamică, ritmică și temporii complexe și variate, asigurînd, împreună cu orchestra, desfășurarea acțiunii.

Petre CODREANU

Moment din spectacolul cu pîsea „Idolul și Ion Anapoda” de George Mihail-Zamfirescu, pe scena teatrului „Barbu Delavrancea” din Capitală

TEATRE • Teatrul de Comedie: RINOCERII — 20. • Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchiuțu Măgureanu nr. 1): UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ (spectacol prezentat de secția maghiară a Teatrului de stat din Tirgu Mures) — 20. (sala Studio, str. Al. Șahia nr. 75 A): CUIBUL FAMILIEI (spectacol prezentat de secția maghiară a Teatrului de stat din Tirgu Mures) — 20. • Teatrul „C. I. Nottara”: SCAUNELILE — 20. • Teatrul Mic: DOI PE UN BALANSOAR — 19,30.

CINEMATOGRAFE • VIZITA — cinematoscop: Sala Palatului (seria de bilete 1554 — orele 19,30), Patria. • PROCESUL DE LA NURNBERG — ambele serii: Republica, Capitol, Mediodia. • TUDOR — cinematoscop (ambele serii): Cinematoca — 9, 12,30. • INVĂȚĂTORUL DIN VIGEVANO: Lucașfăruș, Victoria (la ambele completări Elementele pe care le ridăm în casele noastre), Bucești (completare Cumpărătura), Arta. • TRAGEȚI ÎN STANISLAS I: București (completare Unirea), Grivița (completare Porțile de fier), Aurora, Voilga.

• OLD SHATTERHAND — cinematoscop: Festival, Feroviar, Excelsior, Modern (la toate completările Unirea). • OAMENI ȘI DRAPLE — cinematoscop (ambele serii): Central. • DINCULO DE BARIERĂ: Lumina (completare Sport nr. 6/1965), Feren-tari (completare Marinarii sovietici în Danemarca). • BOCCLEUTA: Union (completare Sport nr. 6/1965). • PROGRAM PENTRU COPII: Doina — 10. • FATA LUI BUBE: Doina, Cotroceni. • O VÎNĂTOARE NEOBISNUIȚĂ — CRONICĂ LA UN MIRACOL — AJUTATOR, MĂ ÎNEC — ARHITECTI, CONSTRUCTORII, TESĂTORI — SUFERINȚELE LUI SEMONOV — PUPĂZA DIN TEI: Timpani noi. • FEMEA ÎN HALAT: Gîlcești (completare Intilnire cu frumosul), Flamura (completare Două creioane). • COLINA: Înfrățirea între popoare, Lira. • SASA: Dacia (completare Pionieria nr. 6/1965). • DUMINICĂ LA ORA 6: Buzeghi (completare Rallul Dunării), Tomis (completare Sport nr. 6/1965). • TĂȚAL SOLDATULUI: Crîngăși, Colentina (la ambele completările Secțiunea Marilor Adunări Naționale — decembrie 1965). • MUNCILE LUI HERCULE: Gloria. • 800 DE LEGHE PE AMAZOANE: Unirea (completare Cădere liberă). • ULTIMA VACANȚĂ: Flacăra (completare Redăți-ne viața). • TRAGEȚI ÎN HALAT: Gîlcești (completare Redăți-ne viața). • DE-AȘ FL. HARAP ALB: Vitan (completare La carnaval). • TREI SURORI — cinematoscop: Miortita, Rahova.

• IN COMPANIA LUI MAX LINDER: Munca (completare Mecul de fotbal România — Portugalia), Vitorul (completare A început cu o lupă). • CREDIȚI-MĂ OAMENI I: Popolar. • ULTIMA CAVAI-CADA SPRE SAN-TA CRUZ — cinematoscop: Moșilor (completare Mecul de fotbal România — Portugalia). • CAMERA ALBĂ: Cosmos (completare Rallul Dunării). • CĂȚIEAUA NEAGRA — cinematoscop: Floreasca (completare Redăți-ne viața). • AMINȚIRI DIN COPILĂRIE: Progresul (completare Jumbo). • ULTIMUL MILIARDAR: Drumul Sării (completare O grădina a artei). • A FOST ODĂTĂ UN MOȘ ȘI O BABĂ: Pececa.

TELEVIZIUNE • 19,00 — Jurnalul televiziunii (I) • 19,15 — „O dată memorabilă în istoria poporului nostru” Unirea • 19,30 — Emisiune pentru tineretul școlar. „...CE-ȚI DORESC UITE DUICE ROMÂNIE...” • 20,00 — Spectacol literar-artistice cu prilejul aniversării Unirii Principatelor Române • 21,20 — Trei tablouri pe săptămîină • 21,35 — Telefilmule • 21,50 — Film: NEAMUL SOIMĂREȘTILOR (seria I) • 23,00 — Jurnalul televiziunii (II), Buletinul meteorologic.

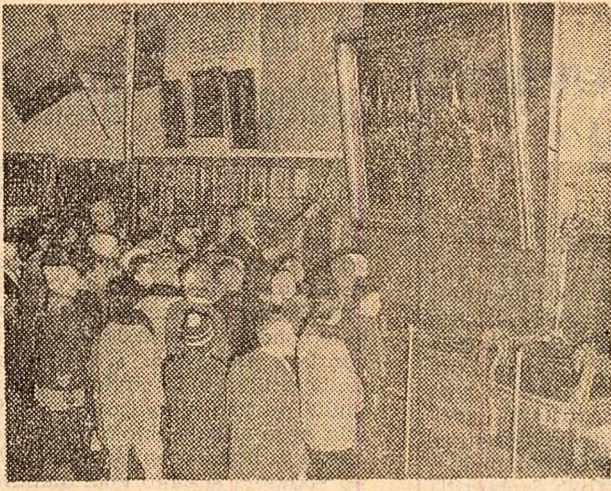
CUM E VREMEA Ieri în țară: Vremea s-a încălzit ușor în Banat, Dobrogea și regiunea muntoasă și s-a menținut rece în rest. Cereul a fost schimbător, mai mult acoperit în sudul și sud-estul țării. În Banat au căzut ploți însoțite de vînt tare. În Oltenia și Dobrogea, ceața a persistat. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între minus 12 grade la Miercurea Ciuc și 5 grade la Constanța. În București: Vremea a fost frumoasă, cu cer mai mult senin. Temperatura maximă a atîns 2 grade. Timpul probabil pentru zilele de 25, 26 și 27 ianuarie. În țară: Vremea continuă să se încălzească. Cereul va fi schimbător, mai mult noros. Vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de ploaie. Vînt potrivit, predominant din sectorul vestic. Minimele vor fi cuprinse între minus 6 și 4 grade, local mai coborîte, iar maximele între minus 3 și 7 grade. Ceața locală. În București: Vremea continuă să se încălzească. Cereul va fi variabil, mai mult noros. Va ploua temporar. Vînt potrivit din sectorul vestic. Temperatura în creștere.

FAPTUL COTIDIAN DIVERS

MANIFESTĂRI ÎNCHINATE UNIRII

Ieri, în numeroase orașe și sate din întreaga țară s-au desfășurat manifestări culturale închinată Unirii. La Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași a avut loc dimineața o adunare festivă în cadrul căreia a luat cuvântul prof. univ. Ion Creangă, rectorul Universității „Al. I. Cuza”. Seara, aici s-a prezentat piesa „Povestea Unirii” de Tudor Șoimaru, care a fost transmisă de televiziune. În Capitală, în sala Comediei a Teatrului Național „I. L. Caragiale”, criticul literar Valeriu Răpeanu a vorbit despre „24 Ianuarie în literatura românească”, iar un colectiv al teatrului a prezentat piesa „Cuza Vodă” de Mircea Ștefănescu. La Teatrul Mic s-a prezentat un recital literar-muzical.

Expuneri, simpoziune, medaliaone muzical-literare, spectacole închinată Unirii, recitaluri de poezii au avut loc la Brașov, Bacău, Baia Mare, Sibiu, Tg. Mureș, Ploiești, Deva, Suceava, Botoșani, Cîmpulung Moldovenesc și în alte localități din țară.

Muzeul Central Militar din Capitală. Elevi vizitând „Sala Unirii” Foto: M. Cioc

Pe planșetele proiectanților de la D.S.A.P.C.-Suceava începe să prindă contur un nou cartier — Zameca, unde se vor construi circa 5.000 de apartamente în blocuri cu 4, 11 și 13 nivele.

Azi, în sala Teatrului de operă, se deschide stagiunea permanentă a artiștilor amatori din Capitală pe anul 1966 cu piesa „Stațeta nevăzută” de Paul Everac, în interpretarea unei formații de la uzinele „Electronica”.

• Frumusețile naturale de la Poiana Brașov, Predeal, Cioplea, Pîrjol, Rece, Păltiniș, Sinaia, Bușteni, precum și manifestările sportive au atras ieri aproape 13.000 de turiști din țară și de peste hotare.

• Primul lot de peste 100 tractoare U-650 și U-651 din producția acestuia a fost expedit de uzina „Tractorul” spre unitățile socialiste ale agriculturii.

• Două unități comerciale de tip nou, așa-numite „super-magazine”, se construiesc în cadrul complexului comercial „9” din Drumul Taberei și al complexului „2” din Balta-Albă. Ele cuprind o mare unitate cu autoservire și alte câteva unități cu plată la vânzător, amplasate în cadrul unei mari hale.

• La cinematclubul Casei de cultură a sindicatelor din Baia Mare a început turnarea unui film documentar care va înregistra munca unei țesătoare, a unei olăre și a unei coșcârfe, pentru crearea unor frumoase obiecte de artă populară.

• Gospodăria agricolă de stat Hălăucești, raionul Pașcani, a ridicat pentru creșterea, de la incubatorul gospodăriei de stat Copou, prima serie de 20.000 pui.

• A fost dezvelită o placă comemorativă pe frontispiciul întreprinderii poligrafice din Sibiu — odinioară clădirea hotelului în care domnitorul Al. I. Cuza a poposit în drumul său spre exil.

• Constructorii hidrocentralei de la Cheile Argeșului au urmărit cu emoție autocamionul condus de Ion Petricu, încărcat cu alimente, trecând cu bena dincolo de baraj, pe malul stîng al râului. Șoferul a avut de luptat timp de patru ore cu nămeții și a reușit să facă aprovizionarea cu alimente a muncitorilor de la loturile Valea cu Pești și Cumpăna. (De la Traian Dumitrescu, coresp. voluntar).

• O stație automată de imbuteliat sticle cu vin a fost pusă în funcțiune la întreprinderea „Fructexport” Oradea. Instalația are o capacitate de imbuteliere de aproape 100.000 sticle cu vin în 24 de ore.

• La galeriile de artă ale Fondului plastic din Baia Mare s-a deschis ieri expoziția de artă grafică care cuprinde 18 lucrări în tuș ale lui Zoltan Bitay.

Cronica zilei

SOSIREA MINISTRULUI COMERȚULUI EXTERIOR AL R. P. UNGARE

Duminică la amiază a sosit în Capitală Josef Biro, ministrul comerțului exterior al R. P. Ungare, care va semna Acordul între Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară, privind livrările reciproce de mărfuri pe perioada 1966-1970.

La sosire, pe aeroportul Băneasa,

oaspetele a fost întâmpinat de Gheorghe Cloară, ministrul comerțului exterior, și de alți membri ai conducerii ministerului.

De asemenea, erau prezente Josef Vince, ambasadorul R. P. Ungare la București, precum și Laslo Darvas, adjunct al ministrului comerțului exterior al R. P. Ungare, care a condus, din partea ungară, tratativele de la București în vederea semnării Acordului.

Insemnătatea Unirii în dezvoltarea economică, socială și politică a României

(Urmare din pag. II-a)

ternică stavilă — relațiile de producție feudale din agricultură. În timp ce mai bine de trei sferturi din suprafața țării aparține citorva sute de moșieri și a mănăstirilor — unele moșii întinzându-se pe zeci de mii de hectare, milioane de țărani erau cu totul lipsiți de pământ. Servituțiile feudale — clacă, dijma, podvezie etc. — mențineau în urmărire într-o exploatare sălbatică, frîmțind toată țara și împiedicând orice dezvoltare economică a țării.

Lichidarea acestor rînduiri prin înfăptuirea reformei agrare se impunea ca o necesitate imperioasă, ca principala chestiune de dezlegare a căreia afirma — după cum arăta M. Kogălniceanu — „însăși soarta nației noastre”.

Reforma agrară a fost susținută de elementele înaintate ale burgheziei care se pronunțau pentru desființarea clăcii și improprierea țăranilor. În realizarea ei domnitorul Cuza și M. Kogălniceanu au avut de înfruntat împotriva a trei forțelor reacționare din interior, încheșate și a moșierimii, interesată în păstrarea neatinsă a latifundiilor, cîț și a forțelor reacțiunii externe, care nu vedeau cu ochi buni înfăptuirea unor măsuri sociale radicale în România. Cu toate că nu a dus la desființarea marilor latifundii, reforma agrară din 1864 a dat, prin transformarea proprietății agrare de tip feudal, în proprietate de tip burgez, o puternică lovitură modului de producție feudal.

Ca rezultat al acțiunii celor mai reacționare forțe din interior și a reacțiunii externe, Cuza a fost silit să abdice. În urma înălțurării lui, pe tronul României a fost adus Carol I, provenit din dinastia Hohenzollernilor.

Unirea — premisă a progresului economic și social al țării

Unirea a constituit o premisă pentru crearea instituțiilor democratice burghize, pentru dezvoltarea drepturilor și libertăților populare. Ea a dat un puternic impuls vieții culturale artistice a țării. Înmănăcharea valorilor spirituale din Muntenia și Moldova, la care se adăugau cele de peste Carpați, canalizarea energiei creatoare spre realizarea idealului național au fertilizat creația culturală artistică, contribuind la apariția unor opere valoroase, purtătoare ale ideilor nobile de dreptate socială, unitate și independență națională.

În perioada care a urmat unirii, s-a consolidat piața internă unică, s-au creat un șir de instituții de stat moderne, au luat ființă tot mai multe întreprinderi industriale, încheșate în ramurile alimentare și textile, a început valorificarea unor resurse naturale — mai ales petrolului. Concomitent s-au dezvoltat căile de transport, în primul rînd căile ferate.

Dezvoltarea industrială a țării

a fost frînăată însă pe de o parte de menținerea unor puternice rămașee feudale în agricultură, iar pe de altă parte de politica monopolurilor străine, care au atribuit țării rolul de hinterland agrar și al aprovizionare și defacere a produselor lor.

Cu toate acestea, spre sfîrșitul secolului al 19-lea exista deja un număr de întreprinderi, dintre care multe utilizau mașinile cu aburi. În procesul de dezvoltare a relațiilor capitaliste se făcuse și în țara noastră un proletariat viguros, clasa cea mai înaintată a societății, singura consecvent revoluționară, care a preluat din minile burgheziei stindardul independenței naționale și al libertăților democratice, înscind bogatele tradiții revoluționare ale mișcării noastre muncitorești. De măsura progresului industriei, clasa muncitoare avea să crească necontenit în număr, ridicîndu-și nivelul de organizare și de experiență politică, afirmîndu-se tot mai puternic în viața politică și socială a țării. În focul marilor bătălii de clasă de după primul război mondial, proletariatul și-a creat partidul său revoluționar, marxist-leninist, ceea ce i-a dat posibilitatea să călăuzească cu succes întregul popor în lupta pentru răsturnarea regimului burghez-moșieresc, pentru făurirea unei noi orînduirii sociale.

Avem fericirea să trăim vremuri în care idealurile, năzuințele militanților pentru libertate și progres social din trecut au fost nu numai atinse, ci și înmășinate. O piatră de hotar în dezvoltarea țării noastre a marcat insurecția armată din august 1944, care a însemnat începutul revoluției populare în România, a deschis poporului calea luminoasă a eliberării patriei și făuririi orînduirii socialiste. După decenii de luptă revoluționară, poporul muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist, a răsturnat clasele exploatare de la cîrma țării, a instaurat propria sa democrație și a pășit la construirea socialismului, obținînd cea mai mare victorie a sa — victoria deplină a noii orînduirii în România.

Marile cuceriri revoluționare ale poporului nostru se înfrunchează strălucit în făurirea Republicii Socialiste România, care, așa cum o caracterizează noua Constituție a țării, este „stat al oamenilor muncii de la orașe și sate, suveran, independent și unitar. Teritoriul său este indivizibil și indivizibil”.

S-a schimbat radical înfățișarea României. De la o țară cu o industrie slab dezvoltată, cu o agricultură înapoiată, ea a devenit astăzi o țară cu o industrie puternică, în plin avînt, cu o agricultură în continuu progres. O puternică înflorire au cunoscut știința și cultura, s-a îmbunătățit considerabil nivelul de trai al celor ce muncesc. Congresul al IX-lea al partidului, prin mărețul program pe care l-a elaborat, a deschis perspectivele unor noi și strălucite succese pe drumul înfloririi multilaterale a patriei, al desăvîririi construcției socialiste.

Victoria socialismului a creat condiții pentru afirmarea din plin a ființei naționale a poporului nostru. În locul vechii societăți, împărțite în exploatare și exploatați, țara noastră înfățișează astăzi tabloul unei societăți unitare, omogene, în care toți cetățenii, indiferent de naționalitate, muncesc în strînsă unire pentru construirea socialismului. Comunitatea intereselor fundamentale ale cetățenilor patriei, înflorirea economică și culturală a țării, creșterea conștiinței socialiste a maselor determină dezvoltarea continuă a națiunii socialiste.

Succesele în construcția socialistă, politica sa externă i-au adus țării noastre un mare prestigiu internațional. Întemeindu-și relațiile sale cu alte state pe principiile suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, România întărește alianța frățescă cu toate țările socialiste, dezvoltă legăturile economice, tehnico-științifice și culturale cu toate statele, fără deosebire de orînduirea lor socială, aducîndu-și contribuția la lupta forțelor păcii, progresului și socialismului din lumea întreagă.

Libere și stăpîn pe destinele sale, încrezător în capacitățile lui creatoare, poporul nostru făurește cu optimism și vigoare, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Român, un viitor strălucit scumpei noastre patrii — Republicii Socialiste România.

A 18-A ANIVERSARE A TRATATULUI ROMÂNŌ-UNGAR

Se împlinesc astăzi 18 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Ungaria — document important al relațiilor frățesci dintre cele două țări și popoare.

După eliberarea de sub jugul fascist și instaurarea puterii populare, prietenia dintre popoarele română și ungar — cu adevărată rădăcină în istorie — a căpătuit un conținut calitativ nou. În Tratatul încheiat la 24 ianuarie 1948 își găsește o grațioasă ilustrare relațiile de tip nou statornicite între țările noastre, relații bazate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar, independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, înfrățirii frățesci, egalității în drepturi.

În perioada care a trecut de la semnarea Tratatului, legăturile politice, economice și culturale între cele două țări vecine și prietene, angajate pe drumul construcției socialiste, s-au întărit continuu.

O manifestare a acestor relații o constituie schimburile economice, livrările reciproce de produse, efectuate pe baza acordurilor existente, schimburi care, datorită realizărilor obținute de țările noastre în industrializarea socialistă și în dezvoltarea întregii economii, au căpătuit noi posibilități de creștere. În acest sens, anul trecut a fost semnat un protocol privind dezvoltarea în continuare a colaborării economice bilaterale și a livrărilor reciproce de mărfuri dintre cele două țări pe perioada 1966-1970. De asemenea, în cadrul sesiunii din septembrie 1965 a Comisiei de colaborare tehnico-științifică au fost prevăzute noi măsuri privind transmiterea reciprocă de documentații tehnice, vizite de studiu ale specialiștilor pentru cunoașterea realizărilor tehnico-științifice în domeniul industriei construcțiilor, industriei chimice, industriei

ușoare, alimentare, agriculturii și altele.

Se dezvoltă, totodată, an de an, legăturile culturale și artistice româno-ungare, care permit cunoașterea reciprocă mai aprofundată a creațiilor spirituale ale celor două popoare, întărirea prieteniei frățesci dintre ele.

Pe plan extern, țările noastre, alături de celelalte state socialiste, militază pentru zădărnicierea acțiunilor agresive ale imperialismului, promovarea o politicii de pace și colaborare între popoare. Dezvoltarea continuă a prieteniei și colaborării dintre țările noastre corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor română și ungar, intereselor unității și coeziunii țării socialiste, cauzei socialismului și păcii în lume.

La cea de-a 18-a aniversare a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală româno-ungar, poporul nostru adresează poporului frăter ungar un călduros salut și urări de noi succese în opera de desăvîrire a construcției socialiste și în lupta pentru apărarea păcii.

TELEGRAM

Cu ocazia celei de-a 18-a aniversări a semnării Tratatului româno-ungar de prietenie, colaborare și asistență mutuală, între ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Ungare, Janos Peter, a avut loc un schimb de telegramme de felicitări prin care cei doi miniștri își exprimă convingerea că legăturile de prietenie și colaborare frățescă dintre cele două țări se vor dezvolta continuu, spre binele popoarelor română și ungar, al întăririi unității țărilor socialiste și al păcii în lume.

(Agerpres)

Combinatul chimic de la Tiszszederkény este una din cele mai mari întreprinderi ale industriei chimice din R. P. Ungară. Recent, aici a intrat în funcțiune fabrica de îngreșăminte chimice azoaze.

(Interfoto — M.T.I.)

Dinamica performanțelor

(Urmare din pag. I)

transmiserii rezultatelor la distanță. Fiereste, va crește gradul de mecanizare și automatizare a procesului de citărire și înregistrare, fiind total eliminate eventualele erori.

Fiecare nouă modernizare o fundamentăm pe studii tehnico-economice complexe, care vizează în principal reducerea gabaritelor, economisirea metalului prin extinderea utilizării maselor plastice, creșterea coeficientului de protecție împotriva intemperțiilor, în scopul prelungirii duratei de exploatare a aparatelor. Este edificator faptul că prin modernizarea basculelor transportabile de 500, 1.000 și 2.000 de kg, greutatea lor a fost redusă cu 18 la sută față de vechile tipuri. Numai la acest sortiment uzina realizează anual o economie de metal în valoare de 1 milion de lei. Masele plastice iau tot mai mult locul metalului. Nu a fost un lucru ușor, dar încercările și experimentările sistematice au ajutat anumite cadre tehnice din uzină să biruie inerția în acest domeniu, să se convingă că este de util să se folosească mai larg în fabricație aceste excelente înlocuitoare ale metalului. Constructorul șel este preocupat acum de extinderea sferii de aplicare a materialelor plastice, capabile să înlocuiască cu succes zeci de piese din metal ce intră în componența produselor noastre. Avantajele pe care le oferă sint vizibile. Prin utilizarea lor se economisesc anual aproape 40 tone metal și, totodată, se asigură o creștere simțitoare a productivității muncii, întrucît diferite operații caracteristice prelucrării metalelor — strunjirea, galvanizarea vopsirea — sint complet eliminate. În plus, cîștigă mult și aspectul produselor.

Nu mai puțin fructuoasă este și activitatea ce se depune în uzina noastră în domeniul asimilării noulor aparate de măsură și control. Cu toții știm că noțiunea de tehnică este o noțiune dinamică. Tocmai de aceea, serviciile noastre de concepție confruntă atenți și exigenți parametri tehnico-funcționali al noulor produse cu ultimele realizări apărute în tehnică. Confruntarea are loc în mod permanent, în timpul proiectării, în faza omologării și a lansării în fabricație a noulor produse, pentru a măsura eficiența soluțiilor adoptate. Numai așa se explică de ce aparatele asimilate de curînd, cum

sint balanța semiautomată de 5 kg cu proiecție, cele pentru încercat duritatea metalelor, dozatoarele pentru ciment și agregate folosite în industria construcțiilor, se ridică — din punct de vedere tehnic, calitativ și estetic — la nivelul celor mai bune realizări contemporane în acest domeniu. Edificatoare în acest sens este aprierea asupra balanței semiautomate de 5 kg cu proiecție făcută de specialiștii Institutului de metrologie: „Noua balanță este un produs modern, de o concepție proprie, cu performanțe similare aparatelor străine”.

Experiența ne-a arătat că, pentru a fi pasul cu progresul tehnic, este necesar să scriăm pe cifre durată de asimilare a noulor produse. Nu putem afirma că în acest domeniu serviciile de concepție ale uzinei au făcut totul. Dacă doatoarele de agregate și ciment au fost asimilate în numai 7 luni, la alte produse durata de asimilare s-a prelungit pînă la doi ani. Or, se înțelege că dacă asimilarea nu se face într-un timp optim, aceasta poate să ducă la „îmbătrînirea” produsului chiar înainte de a fi introdus în fabricație. Iată de ce eforturile cadrelor ingineresti din uzină sint concentrate acum spre reducerea perioadei de asimilare a noulor produse prevăzute în planul tehnic pe acest an, printre care balanța analitică de mare precizie destinată cercetărilor, care în prezent se importă, balanța etalon de gradul 2 necesară laboratoarelor metrologice ale marilor unități industriale și Institutelor de cercetare, dispozitivele de comandă programate destinate utilajelor industriale textile.

Întregul nostru colectiv este hotărît să realizeze aceste aparate de mare precizie la nivelul tehnicii mondiale și, totodată, competitive din punct de vedere economic, să le livreze cât mai repede economiei naționale. Ne vom strădui să creșim proiectanților și tehnicienilor noștri perspectiva clară asupra noulor produse pe care le concep, pentru ca ei să cunoască amănunțit condițiile în care acestea vor funcționa și, prin aceasta, să adopte soluțiile cele mai eficiente, care să asigure beneficiarii maximum de rezultate în exploatarea aparatelor fabricate de colectivul întreprinderii. Noi vedem în aceasta o cale importantă pentru ridicarea continuă a prestigiului „mărcii” fabricii.

SPORT

SCHI

PE PIRTIILE DIN PREDEAL...

PREDEAL (prin telefon). — O vreme excepțională, o organizare bună și rezultate de valoare, iată cadrul în care s-a încheiat duminică la prînz, în Polișioacă, cea de a treia ediție a campionatului republican de biatlon și stațeta. După proba individuală de biatlon, desfășurată vineri și sîmbătă în mod surprinzător de brașovenul Constantin Carabela, ieri întrecerile cu conținut cu proba de stațeta (3x7,5 km). Spre deosebire de proba individuală de biatlon, desfășurarea stațetei nu a adus nici un fel de surprize. Cîștigătorii — reprezentanții ai A. S. Armata I Brașov (Carabela, Ciompoa, Bărbășescu), s-au impus încă din primul schimb, obținînd titlul de campioni republicani.

...ȘI DIN POIANA BRAȘOV

Mii de spectatori au urmărit duminică la Poiana Brașov interesante întreceri de schi și sărituri de la trambulină. Proba de slalom urias, disputată pe un traseu de aproximativ 1.500 m cu 40 de porți, s-a soldat cu o surpriză. Favorita întrecerii, Ilona Miclos, cîzînd pe traseu, a ocupat ultimul loc. Victoria a revenit concurenței Eđi Șuteu (A.S.A. Brașov), care a întrecut-o cu 3 sec. pe Mihaela Casapu (Dinamo Brașov), clasată a doua. La masculini a învins Cornel Tăbăraș (Carpați Sinaia), urmat de Kurt Gohn (Dinamo Brașov).

Problele de fond din cadrul „Cupei Tractorul” au fost cîștigate de: Dinu Petre (10 km seniori); Marcela Leampă (5 km seniore); Ion Olteanu (5 km juniori); Maria Tăncu (5 km juniore).

Concursul de sărituri de la trambulina mijlocie s-a terminat cu victoria lui Iosif Eros (Dinamo Brașov). Cea mai bună săritură a sa a măsurat 53,5 m.

La handbal, după cinci etape

Egalitate în fruntea clasamentului feminin

Dintre meciurile programate ieri în campionatul feminin de handbal, a reținut atenția cuplajul de la Timișoara, unde actualele frunțase ale întrecerii (formațiile „Rapid”-București și „Știința”-Timișoara) și-au disputat indirect șefia clasamentului. Rivalitatea n-a putut fi însă transată deocamdată, întrucît

ambele echipe au obținut victorii scontate: „Rapid” cu 11-7 la „Li-cuș.M.” 4th, și „Știința” cu 11-4 la „C.S.M.” Sibiu. Ca urmare, după consumarea a cinci etape, ele se mențin pe primul loc în clasament, la egalitate de puncte (9).

În Capitală au avut loc, de asemenea, două partide, una dintre ele, „Știința”-„Tractorul” Brașov, încheindu-se cu un neașteptat rezultat de egalitate. Deși s-au comportat cu mult sub potențialul real, studentele conduceau la pauză cu 3-2, avantajul lor crescînd apoi la 6-3. Pînă la urmă însă brașovenca au obținut un prețios rezultat de egalitate: 6-6.

Celelalte meciuri ale etapei s-au încheiat astfel: „Confecția”-București-„Mureșul”-Tg. Mureș 4-14; „Rulmentul”-Brașov — „Voința”-Odorhei 13-12.

Victorii la tenis de masă

La sfîrșitul săptămîinii trecute sala sporturilor Floreasca a găzduit două înfîlîiri internaționale de tenis de masă la care au luat parte sportivi și sportive de frunte din Uniunea Sovietică și România. De fiecare dată, victoriile au revenit reprezentanților țării noastre. Pe echipe: România-U.R.S.S. (feminin) 3-1, România-U.R.S.S. (masculin) 5-0; în turneele individuale: la masculin — Dorin Giurgiuță, iar la feminin — Maria Alexandru.

Turneele individuale, desfășurate sîmbătă după-amiază, au prilejuit de alifl un frumos succes pentru linajul campion român Giurgiuță. El a cîștigat 7 meciuri (a întrecut printre alții pe Amelin cu 3-2, pe Varlanian cu 3-0 și, tot cu 3-0, pe colegul său de echipă Reli) pierzînd doar unul singur (la Gomoskov, cu 3-2). Locul doi în clasamentul turneului masculin a revenit sovieticului Gomoskov. Configurația definitivă a clasamentului turneului feminin a putut fi cunoscută de-abia după calcularea rezultatelor. Locul întâi l-a ocupat Maria Alexandru, urmată de Zoia Rudnova (U.R.S.S.) și Eleonora Mihals.

Los Angeles. — John Pannel sare 5,12 m. Telefoto: U.P.L.-AGERPRES

Pe scurt de peste hotare

• Creșterea bruscă a temperaturii a făcut ca la campionatele europene de bob de la Garmisch Partenkirchen (R.F.G.) să se anuleze ultimele două coborîri, pista fiind deteriorată. Clasaamentul definitiv al campionatelor a fost stabilit pe baza rezultatelor înregistrate în primele două manșe, disputate sîmbătă. Boberii români Panturu și Neagoe au ocupat locul 6 din 25 de formații participante, fiind precedați pe locul 5, la numai 43 de sutimi de secundă, de campioni olimpici Nash, Dixon (Anglia). Comentarior agentiei Sid Dusseldorf subliniază ca o surpriză comportarea bună a boberilor români care au reușit să întrecă multe echipe valoroase din Italia, Elveția și alte țări.

• Titlul european a fost cîștigat de austriecii Erwin Thaler și Adolf Koxeder.

• Reprezentativa de hochei pe gheață a României și-a încheiat turneul în U.R.S.S., jucînd la Riazan cu formația Spartak. Hocheiștii români au obținut victoria cu scorul de 5-4 (2-1, 1-0, 2-3). Au marcat pentru echipa română Florescu (3), Ștefanov și I. Szabo.

• Atletul african Kipchoge Keino (Kenya) și americanul John Pannel au fost protagoniștii concursului atletice de săli desfășurate la Riazan cu formația Spartak. Hocheiștii români au obținut victoria cu scorul de 5-4 (2-1, 1-0, 2-3). Au marcat pentru echipa română Florescu (3), Ștefanov și I. Szabo.

• Atletul african Kipchoge Keino (Kenya) și americanul John Pannel au fost protagoniștii concursului atletice de săli desfășurate la Riazan cu formația Spartak. Hocheiștii români au obținut victoria cu scorul de 5-4 (2-1, 1-0, 2-3). Au marcat pentru echipa română Florescu (3), Ștefanov și I. Szabo.

• Atletul african Kipchoge Keino (Kenya) și americanul John Pannel au fost protagoniștii concursului atletice de săli desfășurate la Riazan cu formația Spartak. Hocheiștii români au obținut victoria cu scorul de 5-4 (2-1, 1-0, 2-3). Au marcat pentru echipa română Florescu (3), Ștefanov și I. Szabo.

• Atletul african Kipchoge Keino (Kenya) și americanul John Pannel au fost protagoniștii concursului atletice de săli desfășurate la Riazan cu formația Spartak. Hocheiștii români au obținut victoria cu scorul de 5-4 (2-1, 1-0, 2-3). Au marcat pentru echipa română Florescu (3), Ștefanov și I. Szabo.

PRONOSPORT

Concursul din 23 ianuarie

Cagliari	—	Bologna (pauză)	(0-1)	2
Cagliari	—	Bologna (final)	(1-3)	2
Foggia	—	Juventus (pauză)	(0-0)	x
Foggia	—	Juventus (final)	(0-0)	x
Spal	—	Napoli (pauză)	(0-2)	2
Spal	—	Napoli (final)	(1-2)	2
Varese	—	Inter (pauză)	(0-1)	2
Varese	—	Inter (final)	(1-3)	2
Catania	—	Brescia	(1-1)	x
Florentina	—	Atalanta	(1-0)	1
Roma	—	Lanerossi	(1-0)	1
Torino	—	Sampdoria	(1-0)	1
Milan	—	Lazio	(anulat)	

Agențiile de presă transmit:

- Numeroși parlamentari americani cer încetarea agresiunii în Vietnam
- Incident între ciprioții greci și turci
- Dezvoltarea schimburilor comerciale chino-japoneze
- 7 000 de indieni din Brazilia amenințați cu exterminarea

Citeva din obiectele de artă populară românească prezentate în cadrul expoziției deschise în orașul Malmö (Suedia). Foto: REPORTAGEBILD

„VOM DENUNȚA TRAGEDIA DIN VIETNAM“

WASHINGTON 23 (Agerpres). — Un grup de 76 de membri democrați ai Camerei Reprezentanților a Congresului S.U.A. au adresat președintelui Johnson o scrisoare în care cer să se pună capăt extinderii agresiunii din Vietnam. Morris Udall, membru al Camerei Reprezentanților din partea statului Arizona, a declarat: „Dorim ca președintele să cunoască părerea noastră în această privință”. Printre semnatarii scrisorii se află și liderul majorității democratice din Camera Reprezentanților, John Moss, președintele Comisiei mixte a Congresului S.U.A. pentru energie atomică, Hollifield, președintele Comisiei pentru știință și astronautică, George Miller, și alții.

Simbătă a fost creat un nou „Comitet al conștiinței”, care își propune să mobilizeze opinia publică americană pentru a determina guvernul să înceteze agresiunea din Vietnam. Printre cei care fac parte din acest comitet se numără și Martin Luther King, lider al populației de culoare din S.U.A., laureat al Premiului Nobel pentru pace. „Noi, cei care semnăm declarația de constituire a acestui comitet — a declarat Alfred Hassler, secretar executiv al comitetului — vom denunța tragedia din Vietnam”. Comitetul își va desfășura activitatea, potrivit agendei U.P.L., sub lozincă „cei pe care îi omorim în Vietnam sînt frații noștri”.

Problema rhodesiană

Se pregătește un „nou plan“

LONDRA 23 (Agerpres). — În cercurile politice britanice s-a aflat că la Londra este în curs de pregătire un „nou plan” în problema rhodesiană. La pregătirea lui ia parte și președintele Tribunalului Suprem al Rhodesiei, Hugh Beadle, sosit la Londra la începutul săptămânii pentru a purta discuții cu premierul Wilson și alte oficialități guvernamentale. „Noul plan” prevede includerea în cabinetul rasist al lui Smith a citorva „liberali” din rîndul abilor, precum și a citorva „moderați” africani pentru a se crea în acest fel aparența unui „guvern național rhodesian”.

Esența planului, precizează unii observatori, constă într-o manevră, condusă cu abilitate, menită să înlăture de la conducerea Rhodesiei pe reprezentanții principa-

lelor partide africane — Uniunea Poporului African Zimbabwe (ZAPU) și Uniunea Națională Africană Zimbabwe (ZANU). Pe de altă parte, diplomația și conducerea militară britanică se străduiesc să prevină trecerea la acțiuni directe ale populației africane împotriva regimului rasist. În acest caz, guvernul britanic intenționează, potrivit planului, să aducă forțe militare pentru a înăbuși orice acțiune africană.

Tratative comerciale chino-japoneze

PEKIN 23 (Agerpres). — După cum transmite agenția China Nouă, Consiliul chinez pentru promovarea comerțului internațional și delegația Asociației pentru promovarea comerțului japono-chinez, care a făcut o vizită de prietenie în R. P. Chineză, au dat publicității un comunicat comun în care se arată că vizita delegației japoneze s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, prilejuind un schimb sincer de păreri asupra situației actuale din Asia, relațiilor și comerțului dintre China și Japonia, precum și asupra schimburilor comerciale pe 1966.

În comunicat se arată că cele două părți și-au exprimat dorința ca toate obstacolele artificiale dintre China și Japonia să fie înlăturate și schimburile comerciale chino-japoneze să se dezvolte. În aceeași zi, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a primit pe membrii delegației japoneze, condusă de Kazutsura Kawase, și a avut cu ei o convorbire prietenească.

CIPRU

DUPĂ O ÎNDELUNGĂTĂ PERIOADĂ DE LINIȘTE

NICOSIA 23 (Agerpres). — În regiunea Kyrenia a fost semnalat simbul seara un incident. După cum relatează agenția France Presse, a avut loc o ciocnire între un grup de ciprioți greci și un grup de ciprioți turci. Motivul purtătorului de cuvînt al forțelor O.N.U. staționale pe insulă, un cipriot lunc a fost grav rănit. Acesta este primul incident care s-a produs pe insulă după o îndelungată perioadă de liniște, relatează aceeași agenție.

BUDAPEȘTA. La 22 ianuarie a avut loc o ședință a Prezidiului Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic din Ungaria. Prezidiul a dezbătut directivele Comitetului Central al P.M.S.U. cu privire la reforma sistemului de conducere a economiei. Prezidiul și-a exprimat acordul deplin cu privire la necesitatea reformei, a aprobat directivele și a hotărît ca observațiile și propunerile făcute în cursul dezbaterilor să fie aduse la cunoștința C.C. al P.M.S.U.

Declarația guvernului marocan în „cazul Ben Barka“

RABAT 23 (Agerpres). — Guvernul Marocului a dat publicității o declarație, anunțînd că respinge mandatele internaționale de arestare emise de procuratura franceză împotriva unor cetățeni marocani — printre care ministrul de interne al acestei țări — acuzați

de a fi implicați în „cazul Ben Barka”. Guvernul Marocului, se subliniază în declarație, consideră că emiterea acestor mandate contravine convenției judiciare franco-marocane și deci nu se va considera, așadar, obligat să-i extrădeze pe cei trei cetățeni.

SPANIA

În căutarea proiectilului atomic

MADRID 23 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că operațiunile de căutare a proiectilului atomic căzut în sudul Spaniei, în urma prăbușirii unui bombardier american B 52, continuă fără succes. Generalul american Wilsonvo, care conduce operațiunile, a hotărît sporirea esfelvelor și mijloacelor de investigație. În căutarea proiectilului au fost mobilizate toate forțele aereo-navale militare americane de la baza spaniolă Rota, marina spaniolă și chiar mici ambarcațiuni pescărești. În același timp presa spaniolă continuă campania de „liniștire” a populației, alarmată de creșterea radiațiilor în regiunea în care s-a produs accidentul.

BRAZILIA

Un „adevărat genocid“

RIO DE JANEIRO 23. Corespondentul Agerpres, V. Orso, transmite: Fresa braziliană publică declarațiile pastorului iezuit Valdemar Veber, despre situația indienilor din regiunea cuprinsă între riurile Xingu și Tapajós din statul Mato Grosso. Veber afirmă că în regiune se comite un „adevărat genocid”, încercîndu-se exterminarea a 7 000 de indieni din 35 de triburi. Motivul declarațiilor pastorului, indienii sînt urmăriți și expulzați din satele lor de către albi care exploatează această regiune bogată în aur, plante medicinale, cauciuc și altele. Băștinășii care refuză să-și părăsească locuințele sînt uciși cu grenade și mitraliere.

Secole în decenii

(Urmare din pag. I)

le. Cam de prin anul 1919”. Ghidul are 55 de ani. Deci, el a trăit în epoca feudală, iar acum e martor și constructor al orînduirii socialiste. Măsurînd distanța între epoci, ai senzația că e o grădinișcă; că omul ar trebui să aibă nu 55, ci... cîteva sute de ani; că e un supracentener. Ca și aproximativ o cincime din populația Mongoliei. Căci mare e drumul străbătut de cei care s-au smuls de sub călcîiul fostelor stăpîni feudali.

Tinerete

Combinatul de prelucrare a pielilor se bucură de prestigiuul unui „bunic”. A fost construit în anul... 1934. În anul 1959 și-a recăpătat titlul de „tînăr”, deoarece a fost re-construit aproape în întregime. Cu linii automate pentru confecționarea încălțămintei, cu utilaj nou pentru tăbăcirea. Produce anual circa 100 000 000 perechi de cizme, zeci de mii de haine de piele, dispune de o tăbăcărie care prelucurează anual 130 000 000 piei. Directorul combinatului are 30 de ani. A jînut să precizeze, cînd a venit vorba de muncitorii, că sînt 70 la sută din numărul lor sînt tineri.

În gospodăria agricolă de stat din Karakorum l-am întâlnit pe inginerul agronom Gombosuren, în vîrstă de 28 de ani. Ne-a povestit că anul acesta a obținut de pe suprafața cultivată cu grâu o recoltă de aproape 1 200 kg la hectar. Poate n-ar părea mult, dacă n-am ține seama de faptul că altitudinea este de circa 1 500 metri deasupra nivelului mării, că pînă în anul 1956 aici nu se făcea aproape deloc agricultură.

„Bairta“

Trăsătură comună a mongolilor, ospitalitatea capătă forme dintre cele mai variate. În orașul Arvaihgai, capitala aimakului Uburhanga, mi-am dat seama că un cuvînt este foarte des folosit. Atunci cînd vizitatorul este rugat să aleagă el o anumită mîncare, spune cumpărătorului: „bairta”. Pionierul care mi-a arătat de gît cravata roșie, mi-a spus după aceea: „bairta”. După ce, în lîrta din somonul Delghereh de pe coastele Hangaicului, am băut ceaiul gazdelelor cu smîntînă aromată, gâzdelele mi-au spus: „bairta”.

„Înseamnă „mulțumesc”. „Îți sînt recunoscător”. „Îți doresc să fii fericit” etc. etc. — mi-a răspuns colegul mongol cînd l-am rugat să-mi spună sensul cuvîntului.

Sînt semne ale ospitalității unui popor prieten, care-și descoperă pe zi ce trece măsura marilor sale capacități creatoare.

Ion FINTINARU
Dumitru TINU

ITALIA

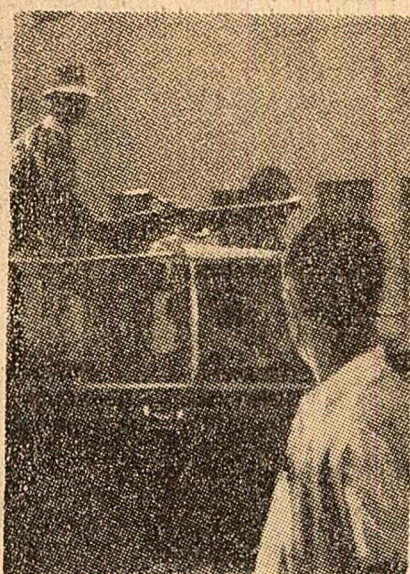
Consultările continuă...

ROMA 23 (Agerpres). — Președintele Italiei, Giuseppe Saragat, a continuat duminică consultările în scopul lichidării crizei guvernamentale. El i-a primit pe rînd pe cei trei foști președinți al Consiliului de Miniștri al guvernului de-

mocrat-creștin, Fanfani, Pella și Scelba. Fanfani este conducătorul aripii de stînga a partidului democrat creștin, Pella și Scelba aparțin aripii de dreapta.

Deși după încheierea convorbirilor nu a fost făcut cunoscut conținutul tratativelor, unele agenții de presă presupun că Fanfani a recomandat președintelui să mențină formula centru-stînga. (adică guvernul de coaliție alcătuit din creștin-democrați, socialiști și social-democrați), urmînd ca aripa condusă de el să dețină mai multe portofolii în noul guvern.

Saragat l-a primit, de asemenea, pe Pietro Ingrao, președintele grupului de deputați comuniști.

NIGERIA. Patrula militară pe străzile orașului Lagos

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNAȚIONALE

INDONEZIA: Noi elemente de incordare

De aproape patru luni, Indonezia trăiește într-o atmosferă de tensiune. După evenimentele de la 30 septembrie, peste țara insulelor s-a așternut vălul întunecat al vărsărilor de sînge și al terorii împotriva forțelor democratice. Pretextînd sancțiuni împotriva participanților la așa-zisa „mişcare de la 30 septembrie”, forțele extremiste de dreapta din cadrul armatei, cercurile politice cele mai reacționare s-au lansat într-o campanie antidemocratică de masă, năpustindu-se în primul rînd asupra comunistilor indonezieni, asupra partidului comunist care a jucat un rol important în cucerirea și consolidarea independenței țării noastre. Pînă în prezent organizațiile P.C.I. au fost interzise în peste jumătate din districtele militare ale Indoneziei. Arestări, torturi, zeci de mii de asasinat. Este uzitat întregul arsenal de metode barbare ce amintesc de cele mai negre pagini ale istoriei: incendieri și devastări ale sediilor Partidului Comunist Indonezian, cărți arse pe rug. Totul este dirijat după bunul plac al forțelor reacționare, care continuă să pună în aplicare intențiile lor declarate de „exterminare fizică” a partidului comunist.

În timpul unei recente întruniri a cabinetului indonezian, anunță agenția Antara, președintele Sukarno a arătat că de la 1 octombrie și pînă în prezent în țară au fost uciși peste 87 000 de persoane. „Unii observatori au comunicat cifre mult mai mari, 150 000 de morți sau chiar mai mulți” — scrie ziarul englez „Guardian”. Iar agenția Associated Press, referindu-se la declarațiile unor diplomați occidentali, arată că „numărul victimelor variază între 100 000 și 200 000”. „Oamenii sînt omorîți în Indonezia într-un ritm mai rapid decît în Vietnam — arată „Guardian”. Un asemenea număr de oameni n-ar fi putut lua parte cu toții la un prețios complot.”

Nu se știe nimic despre soarta conducătorilor Partidului Comunist Indonezian. Din relațiile

agențiilor de presă rezultă că o parte dintre ei au fost asasinat. Insuși președintele P.C.I., D. N. Aidit, așa cum reiese din numeroase telegrame și din unele informații publicate în ziarele indoneziane, ar fi fost arestat și ucis de către unități militare reacționare.

Știri sosite de la Djakarta atestă faptul că membrii partidului comunist, care au avut anumite funcții în aparatul de stat, au fost înlăturați; membrii guvernului, din rîndul comunistilor, nu mai participă la ședințele cabinetului. Agenția United Press Internațională informează că generalul Nasution a semnat instrucțiuni pentru înlăturarea comunistilor și simpatizanților lor din orice funcții guvernamentale.

Sub firma răfuiei lui cu comunistii, reacțiunea a deschis un front mult mai larg, lovînd în toate organizațiile democratice și progresiste. Interzicerea sindicatelor, a unor organizații obștești și studențești a fost urmată de epurarea elementelor democratice din rîndul armatei, aparatului administrativ și de stat, instituițiilor de învățămînt. Numai de la Universitatea din Djakarta au fost excluși 3 000 de studenți și peste 1 200 de asistenți și profesori.

Paralel, încurajate de această „cruciadă”, s-au activizat în cel mai înalt grad diferite grupări politice ultrareacționare, interzise prin lege, care acum servesc ca un prelungitor al sabiei ridicată deasupra Indoneziei.

„desfășoară o intensă activitate subversivă” și „așteaptă să începem să ne luptăm între noi pentru a intra în țară”.

Opinia publică progresistă din Indonezia privește cu îngrijorare desfășurarea evenimentelor din Indonezia, vîzînd în ele acte care aduc grave prejudicii intereselor poporului indonezian, lovesc în curcile sale obținute cu sînge și

„Relansarea Pieței comune” — cum a denumit presa occidentală încercarea de a reînnoia firele „integrării” vest-europene rupte în mod dramatic cu 6 luni și jumătate în urmă — s-a desfășurat în săptămîna încheiată în două acte:

— primul, la Luxembourg cu participarea celor șase miniștri de externe ai țărilor „Micii Europe” și în absența unui personaj principal, președintele Comisiei executive a C.E.E., Hallstein;

— al doilea act s-a consumat la Strasbourg, în decursul plenului al celor 142 de deputați proveniți din parlamentele celor șase țări, care formează „Adunarea”, sau, mai uzual, „Parlamentul european”. Acest organ exclusiv consultativ al C.E.E. n-a avut decît un rol simbolic pînă la ruptura de la 30 iunie 1965; atunci s-a vorbit despre el în legătură cu propunerea de a i se acorda o serie de noi prerogative de natură să accentueze rolul politic supra-național al acestui organism. Opoziția părții franceze față de această propunere („nu este vorba de a aduna parlamentară, ci de a adunare de parlamentari”) — au spus reprezentanții Parisului) a fost unul din motivele care au provocat cea mai acută criză din existența Pieței comune.

Fiind prima din acest an, sesiunea de la Strasbourg avea pe ordinea de zi puncte cu caracter de bilanț. În raportul economic, Robert Marjolin, vicepreședinte al Comisiei, a pronosticată că „în 1966 situația economică s-ar putea să fie mai bună decît în 1965”, dar a subliniat totodată că va trebui să se facă față „amenințării pe care o reprezintă evoluția inflațio-

„Relansarea Pieței comune” — cum a denumit presa occidentală încercarea de a reînnoia firele „integrării” vest-europene rupte în mod dramatic cu 6 luni și jumătate în urmă — s-a desfășurat în săptămîna încheiată în două acte:

— primul, la Luxembourg cu participarea celor șase miniștri de externe ai țărilor „Micii Europe” și în absența unui personaj principal, președintele Comisiei executive a C.E.E., Hallstein;

„Relansarea Pieței comune” — cum a denumit presa occidentală încercarea de a reînnoia firele „integrării” vest-europene rupte în mod dramatic cu 6 luni și jumătate în urmă — s-a desfășurat în săptămîna încheiată în două acte:

— primul, la Luxembourg cu participarea celor șase miniștri de externe ai țărilor „Micii Europe” și în absența unui personaj principal, președintele Comisiei executive a C.E.E., Hallstein;

— al doilea act s-a consumat la Strasbourg, în decursul plenului al celor 142 de deputați proveniți din parlamentele celor șase țări, care formează „Adunarea”, sau, mai uzual, „Parlamentul european”. Acest organ exclusiv consultativ al C.E.E. n-a avut decît un rol simbolic pînă la ruptura de la 30 iunie 1965; atunci s-a vorbit despre el în legătură cu propunerea de a i se acorda o serie de noi prerogative de natură să accentueze rolul politic supra-național al acestui organism. Opoziția părții franceze față de această propunere („nu este vorba de a aduna parlamentară, ci de a adunare de parlamentari”) — au spus reprezentanții Parisului) a fost unul din motivele care au provocat cea mai acută criză din existența Pieței comune.

Fiind prima din acest an, sesiunea de la Strasbourg avea pe ordinea de zi puncte cu caracter de bilanț. În raportul economic, Robert Marjolin, vicepreședinte al Comisiei, a pronosticată că „în 1966 situația economică s-ar putea să fie mai bună decît în 1965”, dar a subliniat totodată că va trebui să se facă față „amenințării pe care o reprezintă evoluția inflațio-

„Relansarea Pieței comune” — cum a denumit presa occidentală încercarea de a reînnoia firele „integrării” vest-europene rupte în mod dramatic cu 6 luni și jumătate în urmă — s-a desfășurat în săptămîna încheiată în două acte:

— primul, la Luxembourg cu participarea celor șase miniștri de externe ai țărilor „Micii Europe” și în absența unui personaj principal, președintele Comisiei executive a C.E.E., Hallstein;